

\$ 1.50

New York, 13. Februar 1998, broj 11, Godina II

SABA^H

NEZAVISNE NEDJELJNE NOVINE

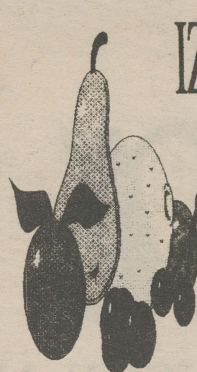
**SABAH MEDJU
BOŠN^VJACIMA
U JUTICI**

★
CAFE ŽOLJ

30 - 01 35. Avenue
Astoria, New York
Tel: 718-392-5427 ★

IZVORI GROCERY & MEAT

25-12 34th Avenue
Astoria, New York
Tel: 718-729-8485

Grocery
HALAL MEAT

JEZERO
Fera Purišica
2323 - 65 St.
Brooklyn, NY
Tel/Fax: 718-375-6999

SUCCESSFUL CLASSIC RENOVATIONS
Quality Remodeling and Repair
Residential*Comercial*Licensed&Insured

337 E 84 St. Astoria, NY 10122
Tel: 718-392-9177
Fax: 718-392-9177

PICERIJA

SABAH B&B Co
42-20 30.Avenue
ASTORIA, NEW YORK
Tel: 718-545-9455

Cafe
BUMERANG
36-11 30.Avenue
Astoria, New York
Tel: 718-777-7702

Cafe
KARANFIL

25-10 34.Avenue
ASTORIA, NEW YORK
(718) 729-8472

U OVOM BROJU:

Podgorica: Bombe na ulicama

Sarajevo: Izetbegović traži
garancije

New York: Koncert Š. Konjevića

Utica: Sabah medju Bošnjacima

Lik Nedjelje: Refko Radončić

Zdravlje: Zavisnost o lijekovima

Pisma: S one strane Drine

Feljton: Deseta vrata pakla

SabaH

GLAVNI I ODGOVORNI
UREDNIK

Šukrija Džidžović

NOVINARI - SARADNICI

Ruždija Jarović

Dr. Ismet Osmanović

Prof. Džemo Hot

Fahrudin Zilkić

TEHNIČKA OBRADA I
SEKRETAR

Mirsada Džidžović

PRETPLATITE SE NA SABAH

* Mjesena pretplata
\$ 10.00

* Tromjesečna pretplata
\$ 30.00

* Šestomjesečna pretplata
\$ 60.00

* Godišnja pretplata
\$ 120.00

U CIJENU JE URAČUNATA
I POŠTARINA

*Popunite dole prikazanu
narudžbenicu i pošaljite ček u
iznosu navedenog perioda
pretplate, na adresu redakcije
SABAHA*

NARUDZBENICA ZA PRETPLATU

Vase ime i prezime

Adresa

Grad - Drzava - Zip code Telefon

SabaH

Adresa redakcije: 34-17 Steinway st.
LIC N.Y. 11101
box # 600

E-mail: SABAHH@aol.com FAX: (718) 937-6377
Beep: (917) 878-8701

Bombe na podgoričkim ulicama

Za Monitor Piše: Šeki Radončić

Diverzije sa aromom terorizma

Tri snažne eksplozije u Podgorici i podmetanje požara u Beranama ukazuju da političke podjele u Crnoj Gori kulminiraju terorističkim akcijama. Da li su te akcije djelo pojedinih partijskih fanatika, slobodnih strijelaca, opijenih mržnjom ili su, pak, djelo terorističke organizacije.

Crnom Gorom opet odjekuju eksplozije. Desetak dan poslije neuspjelog puča Bulatovićevih pobunjenika, u Crnoj Gori je krenuo talas terorističkih akcija. U subotu ujutro Podgorica je podsjećala na Belfast: u razmaku od dva sata odletjela su u vazduh dva automobila. Pet dana kasnije, u strogom centru grada, u ranu zoru nova eksplozija: ispod automobila visokog rukovodioca Službe državne bezbjednosti podmetnut je - dinamit. Žrtava srećom nije bilo.

U rano jutro, 24. januara, u 5 sati i 45 minuta, u centru Podgorice, aktivirana je eksplozivna naprava ispod službenog automobila komandanta Specijalne jedinice MUP-a Crne Gore Veselina Veljovića. Snažna eksplozija potpuno je uništila automobil MUP-a Crne Gore.

Dva sata ranije, u vazduh je odletio i automobil Podgoričanke Smiljane Đuričić. Dva klasa privrednog eksploziva - dinamita - aktivirana ispod njenog automobila pricinila su veliku materijalnu štetu na vozilu i manja oštećenja fasade obližnje zgrade.

Pet dana kasnije, 28. januara, u pet sati izjutra podmetnuta je eksplozivna naprava ispod službenog automobila jednog od načelnika Službe državne bezbjednosti Darka Raspopovića. Prema saznanjima "Monitora" policija je na tragu počinilaca tog krivičnog djela, a dvije osobe su uhapšene. Ako je postavljanje eksploziva ispod vozila Veljovića prijetnja crnogorskim "specijalcima", onda se miniranje Raspopovićevog službenog automobila može tumačiti kao upozorenje pripadnicima SDB-a Crne Gore. Dakle, neko oštro prijeti "kičmi" crnogorske nacionalne bezbjednosti: SDB-u i Specijalnim jedinicama.

Komandant Veselin Veljović je postao poznat kanon sprječavanja Bulatovićevog puča. U noći između 14. i 15. januara on je komandovao specijalnim jedinicama MUP-a Crne Gore. Veljović je dao poseban doprinos u sprječavanju Bulatovićevih sipatizera da nasilno zauzmu zgradu Vlade Crne Gore. Zbog svega toga Đukanovićevi simpatizeri Veljovića slave kao heroja, dok ga Bulatovićevi partijski fanatici doživljavanju kao neprijatelja.

Za Darka Raspopovića nema mnogo podataka. Poznato je da je načelnik jedne od uprava u Službi državne bezbjednosti i desna ruka sefa crnogorske nacionalne bezbjednosti Vukašina Marasa. Upućeni tvrde da je tokom Bulatovićevog neuspjelog puča odredio veliki posao za Crnu Goru.

Povodom "aktiviranja eksplozivnih naprava MUP Crne Gore je, ne ulazeći u političku pozadinu, izdao rutinsko saopštenje u kojem se, između ostalog, ističe da policija "preuzima opsežne mjere radi pronalaska izvršioca tih krivičnih djela". Na političku pozadinu podmetnutih eksplozije ukazala je podgorička "Pobjeda". Na osnovu saznanja iz MUP-a, "Pobjeda"

konstatuje "da ima indicija da bi dvije eksplozije mogle biti početak divržantskih akcija, kao nastavak političkih sukoba u Crnoj Gori." Da je Crnom Gorom doista krenuo talas diverzija, sa aromom terorizma, potvrdio je "Politički" piroman i Berana, koji je Lakiću Radunoviću zapalio sijeno ispred porodične kuće. Paljenje sijena u Crnoj Gori ima posebnu težinu: domaćinu se tako stavlja do znanja da je nepoželjan, da može biti i ubijen. Radunoviću je jedino grijeh to što mu je sin Miodrag šef Đukanovićević socijalista u Beranama. Dok počinio podmetanja eksploziva ispod automobila još nisu otkriveni, baš kao ni bombaš koji je ndavno ranio 56 policajaca, "politički" piroman iz Berana je uhvaćen. Policajci Centra bezbjednosti Berane uhapsili su Vljaka Zekovića. On je, navodi se u policijskom saopštenju priznao izvršenje tog krivičnog djela. Žekovićevi motivi su politički.

Zeković je tvrdi policija, tokom istrage objasnio da je pristalica Momira Bulatovića i da je učestvovao na protestnim mitinzima u beranama i podgorici. povod za izvršenje tog krivičnog djela je, procizira se u saopštenju, izjava dr Radunovića, predsjednika opštinskog odbora DPS Berane, Dn4evniku Televizije Crne Gore, kojom je pozvao Berance na mir i toleranciju.

Koliko se podjela sa vrha piramide vlasti spustila i na bazu pokazuje i primjer tužilaca iz Berana. U crnogorskom pravosuđu može se čuti kako pojedini tužioc osnovnog tužilaštva iz tog grada, rukvođenji političkom solidarnošću, nijesu tražili krivičnu odgovornost i pritvor za Vljaka Zekovića. to je urađeno tek na interveniciju Višeg tužioca iz Bijelog Polja.

Policija se naoružava

Prema saznanjima "monitora" crnogorska policija je naručila nove količine specijalne opreme. Četiri vodena topa, dva oklopna vozila, nove količine hemijskih sredstava i drugog "potrošnog materijala", uskoro će pristići u Podgoricu. Na osnovu toga može se zaključiti da analitičari MUP-a Crne Gore očekuju komplikovanje bezbjednosne situacije.

Tri snažne eksplozije u Podgorici i podmetanje požara u Beranama ukazuju da političke podjele u Crnoj Gori kulminiraju terorističkim akcijama. Da su te akcije djelo pojedinih partijskih fanatika, opijenih mržnjom ili su, pak, djelo neke terorističke organizacije?

Zasad niko nije preuzeo odgovornost za terorističke akcije po Crnoj Gori. Bulatovićeva politička grupacija odbija bilo kakvu vezu sa podmetanjem eksploziva ispod policijskog automobila. "Zahtijevamo da se objave rezultati policijske istrage o podmetanju eksploziva pod automobil visokog policijskog funkcionera. Do tada, naša partija će smatrati da je u pitanju još jedno providno podmetanje, kojim policijski režim gospodina Đukanovića, u nedostatku političkih sredstava, opravdava produžetak policijske represije, ističe se u saopštenju Kluba poslanika DPS-Momir Bulatović. U saopštenju se ne komentariše podmetanje požara u Beranama i hapšenje Zekovića.

Zasad nema pozdanih informacija da u crnoj Gori djeluju neka tajna politička udruženja, pokreti otpora ili, pak, terorističke organizacije. Ipak, "Monitor" u broju od 7. novembra prošle godine bilježi da je na protestnom skupu Bulatovićevih simpatizera povodom smjene tamošnjeg gradonačelnika, izvjesni "Stanko Gigović pozvao okupljene da idu dalje, odnosno da u dogovoru sa Gavnim odborom i Pokretom crnogorskog otpora, odu na miting u Podgoricu za pravdu i istinu. O kakvom se "pokretu crnogorskog otpora to radi - pitali su se poslanici republičke skupštine, ali nijesu dobili odgovor od poslanika Bulatovićevog DPS-a, konstatovao je tada "Monitor".

Crnogorski predsjednik Milo Đukanović je, vjerovatno i na osnovu operativnih podataka, javno nazvao Bulatovićevu partiju "terorističkom organizacijom", Ipak, njegova stranka je nekoliko dana kasnije potpisala politički Sporazum sa tom organizacijom. Zbog toga su "jastrebovi" unutar Đukanovićeve političke opcije nezadovoljni. Po njihovom mišljenju terorističkih akcija u Crnoj Gori ima napretek, i sve one su vezane za "lik i djelo" Momira Bulatovića. Pokušaj puča i nasilong zauzimanja zgrade Vlade Crne Gore, bacanje bombe na policiju, pokušaj zauzimanja zgrade Televizije Crne Gore i zauzimanje televizijskog centra u Bijelom Polju, smatraju, klasični su primjeri političkog terorizma.

Ako je terorizam "politička borba putem individualnog terora" onda se i miniranja automobila visokih policijskih rukovodilaca kao i podmetanje požara uklapa u tu definiciju. Crnogorsko pravosuđe, za razliku od Đukanovićevih "jastrebova" ne misli tako. Samo u jednom slučaju tužilaštvo je pokrenulo istragu pod kvalifikacijom terorizma. Naime, crnogorska policija je krajem oktobra prošle godine uhapsila jedanaestočlanu grupu iz Srbije, koji su navodno došli u Crnu Goru da pomognu Bulatovićevu predizbornu kampanju. Tužilaštvo je reagovalo: "gosti" iz Srbije su optuženi za terorizam. No, istražni sudija je oslobodio osumnjičene.

Podmetanjem eksploziva i požara želi se, očito, unijeti nesigurnost i strah. Režiseri specijalnog rata koji se, po riječima ministra policije Filipa Vujanovića, vodi protiv Crne Gore, Đukanoviću prave klopku. Cilj je da se isprovocira nekontrolisana hajka na političke protivnike, čime bi, ako to učini, njegov novostečeni imidž reformatora i prozapadno orijentisanog političara pao u vodu, a sa time i podrška velikih sila i demokratskih snaga u Crnoj Gori.

Predsjednik Đukanović "prati kartu", reklo bi se da zna dobro o čemu se radi, ali za sada nema čvrstih dokaza. predsjedniku, dakle, ne preostaje ništa drugo nego da preko svog državnog aparata minimizira efekte terorističkih akcija po Crnoj Gori. Ali to može trajati samo dok ne počnu da padaju glave.

Veselin Veljović, komandant Specijalnih jedinica MUP-a Crne Gore

Postoje usijane glave

Monitor: Koja je eksplozivna naprava postavljena ispod Vašeg službenog automobila i da li je to uradila stručna osoba?

Veljović: Istrazna ekipa MUP-a Crne Gore koja je izvršila uvidaj utvrdila je da se radi o ručnoj bombi M52-R. Mislim da je, s obzirom na način postavljanja eksplozivne naprave, to učinilo stručno lice osposobljeno za izvršavanje takvih poslova i zadataka.

Monitor: Zbog čega je, po Vašem mišljenju, eksplozivna naprava postavljena baš ispod Vašeg službenog automobila?

Veljović: MUP Crne Gore preduzima sve mjere u cilju pronalazjenja lica koje je postavilo eksplozivnu napravu. Posebnih ličnih razloga da sumnjam na nekoga nemam. U situaciji koja se dešavala posljednjih dana u Crnoj Gori moguće je pretpostaviti da je počinilac (ili počinio) toga djela imao određene razloge da to uradi. ne meni, kao Veselinu Veljoviću, već meni kao komandantu Specijalnih jedinica MUP-RC. To je atak na MUP RCG, na zvanične organe RCG, samim tim i na Specijalnu jedinicu, kao elitnu jedinicu MUP-a Crne Gore, koja je tu na braniku da spriječi sve one koji imaju retrogradne namjere prema Crnoj Gori. Monitor: U javnosti se odmah počelo spekulisati da iza toga čina stoji neko iz političke grupacije Momira Bulatovića?

Veljović: Lično ne želim nikoga posebno da okrivljujem niti da optužujem, Istraga će pokazati svoje. Ne želim da budem tendenciozan, ali želim da kažem da su to u svakom slučaju uradili ljudi kojima nije bilo milo što je Specijalna jedinica dala ogroman doprinos da bi se sačuvao mir u Crnoj Gori i što je MUP Crne Gore stao u zaštitu svih građana naše Republike, u zaštitu javnog reda i mira.

Monitor: eksplozija ispod Vašeg službenog automobila nosi svoju poruku? Veljović: Mislim da je to jedno upozorenje meni lično kao komandantu Specijalnih jedinica MUP-a, pripadnicima MUP-a Crne Gore i kompletnom starešinskom sastavu MUP-a...

Monitor: Da li je to teroristički akt?

Veljović: Mislim da se radi o retorističko aktu. Uz to, mislim da se radi o sramnom i kukavičjem aktu. Monitor: Da se u ovom trenutku može govoriti o postojanju terorističkih organizacija u Crnoj Gori?

Veljović: to su veoma široke oblasti i komplikovana pitanja. U svakom slučaju sigurno postoje usijane glave koje imaju određene ideje u tom pravcu. O nekoj klasičnoj terorističkoj organizaciji možda se ne može govoriti, ali je sigurno da postoje ljudi koji bi se usudili da pristupe i takvim posebnim zadacima. Službe uspješno rade na lociranju tih ljudi, na određenom pokrivanju i praćenju. Naša policija je jaka, profesionalno i kadrovski stručna i uložice sve svoje potencijale da se takvim događajima stane na put. Monitor: da li je MUP Crne Gore osposobljen da se suprostavi terorizmu? Veljović: U svakom slučaju jeste. Siguran sam da ozemo i takve zadatke uspješno da izvršimo.

CRNA GORA POSLIJE NEUSPIJelog PUČA

KRAJ ILUZIJE O FEDERACIJI

Piše: Stanko Cerović

U Crnoj Gori se dešava nešto što se inače mora desiti: dovršavaju se procesi suočavanja sa zabludama, mijenja se tiranski režim, traže novi državni oblici poslije razaranja Jugoslavije.

U srpsko-crnogorskoj federaciji stvari tako stoje da stalno mora da se dešava nešto - zlo i naopako. Takva je država, ostatak Jugoslavije, k još niko nije našao pravi razlog postojanja. U njoj se realnost stalno sudara sa imenom bivše države koja je imala velike razloge za postojanje, pa je ipak razorena. Takav je režim u Srbiji, koji nema drugu politiku osim prikrivanja odgovornosti za zločine i greške. Hvata ga panika pred svakom pojavom zdravog razuma u javnom životu Srbije ili Crne Gore. Takav je vodja, Slobodan Milošević, kome nema ravnog u Evropi sa kraja ovog vijeka u umjetnosti razaranja, podmetanja,

unesrećivanja svoga i tuđih naroda. Takvo je psihološko stanje naroda, jer u njemu lutaju izgubljene grupe ljudi ošamućenje raspadanjem države i ratnim porazom koji nije priznat i koji ne umiju da priznaju.

U takvoj državi, koja se teško može zvati državom, nesreća stiže nesreću i tako će biti dok se režim u Srbiji ne promijeni. Samo, p r o m a š e n i p u č Miloševićevih pristalica u Podgorici spada u pozitivne događaje. Cijena slamanja puča nije toliko velika, kako smo navikli pod ovom režimom.

U Crnoj Gori se dešava nešto što se inače mora desiti:

dovršavaju se procesi suočavanja sa zabludama, mijenja se tiranski režim, traže novi državni oblici poslije razaranja

Jugoslavije.

Prva pouka iz neuspjelog puča je takoreći tehnička. Miloševiću se može oduprijeti isključivo snagom. Niko ko se našao u njegovoj orbiti nije izvukao glavu besplatno. Ako osjeti meko i slabo, Milošević ruši sve dok ne naidje na otpor. Zaustavi se tek kad osjeti da će protivnik ići dalje od njega.

Najveća prednost Mila Djukanovića je što je ovo shvatio. Zahvaljujući tome je preživio i pomogao, bez sumnje, mnogima da prežive. Ovo je važno za Crnu Goru, ali je važno i u procesu mijenjanja režima u Srbiji. Tandem Djukanović-Vujanović je tvrd prema srpskom režimu i u svemu superioran. Beogradski režim počinje da izgleda smiješan u odnosu na Podgoricu. Ali, Milošević će biti stalno u iskušenju da upotrijebi silu da bi pokorio Crnu Goru, ili da je što prije istjera iz federacije, jer će se i u

unutrašnjoj i spoljnoj politici razgoliti nakaradnost polirike srpskog vodje. Ako je Crna Gora spašena, i Srbija je ovim ohrabrena. Neuspjeli puč sam po sebi nije razorio obu malu Jugoslaviju. Crnogorska vlast je dobro reagovla, Amerikanci su bili oštri sa Miloševićem, armija više ne vjeruje naredbama o čuvanju granica države koju njen gospodar lično razara, pa onda bojsci podmeće odgovornost za nesposobnost i zločine. Ali, puč je ukazao na jednu, nezaobilaznu istinu o toj državi. A ro je da je ona iluzija koja se održava na inerciji bivše Jugoslavije.

Dovršava se raspadanje Bivše Jugoslavije,

bez obzira na želje ljudi jer više nema ni jednog stvarnog razloga da se to zaustavi.

Jugoslavija je bila srpsko-

hrvatska država kojoj je temelj bila nacionalna imiješanost u Bosni. Kada su pukle tako snažne i duboke veze, po cijenu velikoh zločina, na čemu bi ogla da se održi jedna tako brznačajna federacija kao ova sadašnja? Nijedan nacinalista u Srbiji nije nikad mislio ozbiljno da zadrži ime Juhoslavije za srpsku državu, zbog koje je bivša federacija i poražena. Na šta bi to ličilo da se Srbija pomiri opet sa federalnim institucijama i jugoslovenskim simbolima, samo zbog crnogorskog kamenja i pola miliona Crnogoraca, zbog luke Bar i nekoliko desetina kolometara morske obale? Sve to ima i još bolje u Grčkoj. A opet nije realno očekivati da Crnogorci nestanu, da se žrtvuju tako bezu ijednog razloga, naročito ako se prema njima vodi nationalsitička politika.

U srpsko-crnogorskoj federaciji sreću se dvije logike koje ne moraju biri ekstremističke, kao što je to bilo u sudaru srpskog i hrvatskog nacionalizma, ali koje nemaju iste interese koji se povezuju u zajedničkoj državi. Zajednička država je prosto nepotrebna. Jedini razlog postojanja mogla bi biti bliskost Srba i Crnogoraca i veliko prisustvo ovih posljednjih u Beogradu, iako bi ra bliskost bila bolje očuvana kad ne bi bilo ovih sukoba interesa koje izaziva neprirodna, i Srbiji neprihvaćena federacija. Crnogorcima je ne o p h o d n a ravnopravnost u federaciji, jer federacija u kojoj se ne poštuje ravnopravnost nije federacija nego zatvor. A Srbija, koja je toliko nadmoćna u toj federaciji, nema skoro nikakvih interesa da dijeli sa C r n o m G o r o m

suverenitet. Ova realnost srpsko-crnogorske federacije dilazi na vidjelo prosto zato što Djukanović insistira na zdravom razumu i realnoj politici. Tako se sada pojavljuje realnost iza parola i nacionalističkih snova, i suočena sa tim srpska vlast, uvjerena u svoje pravo, pokušava silom da likvidira federalnog partnera. Realnost se otkriva, ali se ne vide temelji ove države. Ima još jedan važan razlog za ubrzavanje procesa raspadanja federacije. Ova bezrazložna država sprečava Srbiju da se suoči sa svojim problemima i tako produžuje život režimu Slobodana Miloševića kojem je naklapanje o držanju Srbije u pokornosti.

Srbija će se suočiti sa Miloševićem kad se bude morala suočiti sa sobom.

Što prije to bolje, jer je Milošević može dokrajčiti da bi izbjegao to suočavanje. Bolje mirno povući geografske, političke i ekonomske granice, pa ih onda otvoriti za saradnju i komunikaciju, nego o d r ž a v a t i b e s p e r s p e k t i v n u federaciju u kojoj Milošević još uvijek može da poćini zloćine. Zato što je ovo rasćišćavanje izmedju Srbije i Crne Gore samo dovršavanje već odigranog procesa razbijanja Jugoslavije, ono ne zavisi od partija i socijalnih snaga, u njemu nacionalizam ne igra v a ž n u u l o g u . Djukanovićev pragmatični prilaz je u tim uslovima koristan za narode, jer izbjegava ekstremizam, a

istovremeno je efikasan, jer omogućava da se zaista otkrije i slijedi ono što je realno. Izgleda da riberali nešto ne razumiju u ovim zbivanjima i nije im jjasno zašto njihovo ponašanje izaziva nerazujijevanje. Jedna od ključnih partija u Crnoj Gori djeljuje izgubljeno baš kad se čini da je kucnuo njen čas. Ovo je najdramatićniji čas u novijoj istoriji Crne Gore i bilo bi neophodno da ova partija saćuva pozitivnu ulogu, što je njeno ćlanstvo bez sumnje uradilo uprkos zvanićnim stavovima, ali ćlanstvo ne može da zamijeni partiju kao instituciju. Partija Slavka Perovića nije se izjasnila u prvom krugu predsjednićkih izbora u kojem je više slućajem nego nećijom zaslugom Bulatović promašio pobijedu, koju bi mogao da zahvali, izmedju ostalog, i u z d r ž a n o m držanju Liberarnog saveza. Vodje liberala su se, ipak, izjasnile u državnom krugu. A da nisu, u Crnoj Gori bi, vjerovatno, pobijedio Miloševićev ćovijek. Da se to desilo, da su se i tada uzdržali, grešku bi i sami platili, jer bi ostali bez jednog dijela ćlanstva. Posljednjih sedmica, kad su se širile nimalo pretjerane glasine oružanom udaru na Crnu Goru iz Srbije, pod maskom grad rata, ćinilo se da je ribelarni savez gotovo odsutan sa scene. Partija koja se toliko bori za Crnu Goru, ćak i za njenu nezavisnost, odsutna je kada se društvo ljuļa i kada je na ivici izmedju rata i mira! Ako riberali ne znaju zašto se ovo radi, ne znam nija, ali znam nešto drugo: da je puć uspio i da je Bulatović ostao predsjednik, liberali bi bili, vjerovatno, njegova

omiljena opozicija, jer ga oni sami nikada ne bi mogli srušiti sa vlasti. Držali bi petnaest odsto crnogorskih vitezova, a B u l a t o v i ć o v a oportunistićka politika se prekriva retorikokom, jaćom nego ikad, o ćistoti liberarnog crnogorstva, o nekoj neuporedivosti gospode vitezova koji ne daju da se postavi pitanje kome slući ta politika, nekom aristokratizmu Crne Gore koja neće da se spušta na nivo naroda koji, eto, ako hoće, može da glasa za neke bezveznjake. Svako ima pravo da se osjeća iznad svijeta, ali ovako formulisati odbranu zbog neuspjeha nije politika u kojoj treba da se prepozna većina gradjana Crne Gore.

Danas se u Crnoj Gori dešavaju duboke promjene,

sukobljavaju se realne snage u kojima nije teško vidjeti šta je za Crnu Goru dobro, a šta loše. Bez obzira na lićne netrpeljivosti i ambicije, u tim uslovima formulisati interese Crne Gore na romantican naćin, prosto znaći ne dati Crnoj Gori šansu. Crna Gora je sada realnost, prvi put možda poslije sto godina. Zamjenjivati tu realnost insistiranjem na liberarnoj ćistoti i idealnom, znaći dovesti sve u pitanje. Sadašnja vlast je više crnogorska nego sve dosadašnje samo zato što je pragmatićna i umjerena. Ako nastavi ovako odmjereno, a ćvrsto, uprkos bijednim sredstvima i jadnim kadrovima kojima

raspolaze, u toj politici ce se zaista pojaviti realna zemlja i u njoj ce sebe prepoznati vecina ljudi. Zanesenost i ekstremizam su u politici uvijek napast, a sad bi vise nego ikad u Crnoj Gori bili oruzje njene propasti.

Naravno, Liberarna partija, kao ni druge partije, ne treba da se istope u davanju podrške Milu Djukanoviću. Ali kad ovaj, ili neko drugi rješava probleme koji nadilaze partijske interese nema ni sramote ni greške u okupljanju svih partija oko podrške - na odredjeno vrijeme, dok traju vanredni uslovi. Naročito onih partija čije je ideje dijelom Djukanović preuzeo i učinio ih realnim. Ako se tada podrška uskrat, desi se ovo što se desilo liberarima: da cijela Crna Gora drhti u odbrani začetka svoje slobode, a partija koja se kune u tu slobodu je odsutna iz zbivanja, govori da je samo riječ o internom sukobu DPS frakcija. Živi u nekom tako velikom crnogorskom viteštvu, prezire bavljenje ovakvim tričarijama.

Iz nekih razloga, Liberarnom savezu se desilo da potcijeni važnost sadašnjih zbivanja u Crnoj Gori. To je skoro tragično, poslije svega što je ova partija radila i s obzirom na profil ljudi koje okuplja, jer su upravo ovo zbivanja zbog kojih Liberalni savez postoji. Desilo se njegovom vodjstvu da ide na ruku Bulatoviću što je nepošteno prema članstvu. Kao što je neodgovorno danas ne priznati bar neke n e s p o s o b n o s t i Djukanovića koje političari u Crnoj Gori odavno nisu imali. Posao drugih partija i cijelog društva je da podrže te kvalitete, ali i da ga spriječe da razvije mane. A dužnost drugih lidera je i da mu se postave kao realna alternativa.

Izetbegović traži garancije

Na međunarodnoj Konferenciji o Sarajevu, koja je održana u utorak, usvojena je Sarajevska deklaracija, koja ima niz obavezujućih elemenata. Prije svega, riječ je o povratku 20.000 nebošnjaka u Sarajevo, ali i poštovanju niza rokova za donošenje zakonskih akata koji će omogućiti povratak. Stoga smo od članova Predsjedništva, koji su prisustvovali Konferenciji - predsjedavajućeg Alije Izetbegovića i člana Krešimira Zubaka - zatražili komentare na Sarajevsku deklaraciju. U izlaganju na Konferenciji Izetbegović je rekao da nije spreman preuzeti nikakve specifične obaveze iz ove deklaracije ukoliko se u razumnom roku slična konferencija ne organizuje i u Banjoj Luci ili na nekom drugom mjestu radi osiguranja povratka nesrpskog stanovništva u gradove i sela Republike Srpske. Da li će Izetbegović prihvatiti obaveze koje poističu iz Deklaracije, s obzirom na to da tražene garancije nije dobio, pitali smo njegovog savjetnika za spoljne poslove Mirzu Hajrića. "Podržavamo navode iz Sarajevske deklaracije i spremni smo uraditi još i više od onoga što tamo stoji ukoliko se uskoro

obezbijedi slična konferencija u Banjoj Luci. Mi na to imamo puno pravo prema Aneksu 7 Dejtonskog sporazuma. Iako tu garanciju nismo dobili na Konferenciji, na tome se radi", rekao je Hajrić. Iz Ureda člana Predsjedništva Krešimira Zubaka dobili smo odgovor koji je potpisao pročelnik Kabineta Anto Grbić: "Sarajevska deklaracija, usvojena na Konferenciji o povratku izbjeglih i prognanih u Sarajevo, usuglašena je sa najvišim standardima ljudskih prava i temeljnih sloboda. Međunarodna zajednica se maksimalno angažirala kada je o Konferenciji riječ, stvarajući pretpostavke za njeno održavanje, organizirajući je i jamčeći provedbu njezinih odredbi. Iz navedenih razloga u cijelosti podržavamo Sarajevsku deklaraciju u svim njezinim segmentima. Oni koji su se Deklaraciji javno usprotivili potvrđuju kako su samo verbalno za provedbu aneksa 7 Dejtonskog mirovnog sporazuma, a u biti mu se protive", navodi se u odgovoru.

MEĐUNARODNA ARBITRAŽA ZA BRČKO

Sučeljavanje argumenata

U Beču su predstavnici međunarodne zajednice, Federacije BiH i Republike Srpske (RS) javlja ONASA počeli sučeljavanje argumenata o jednom od najkompleksnijih pitanja u BiH, sudbini grada Brčkog. Međunarodna arbitražna komisija za Brčko trebalo bi da do 15. marta odluči kojem će bh. entitetu pripasti taj grad. Na čelu Komisije je američki diplomata roberts Owen (Roberts Owen), javila je Beta. Delegaciju RS na konferenciji u Beču predvodi potpredsjednik RS Dragoljub Mirjanić, a u

Ejup Ganić:

delegaciji su još arbiter RS za Brčko Vitomir Popović, aktuelni gradonačelnik Brčkog Borko Pajić, zastupnik Vlade RS u Arbitražnoj komisiji Krstan Simić i advokat Nikola Kostić. Delegaciju F BiH predvodi predsjednik Federacije Ejup Ganić, mada je hrvatska strana izrazila rezerve prema toj odluci, jer smatra da Ganić ne zastupa dovoljno hrvatske interese. Razgovori bosanskih Srba i predstavnika Federacije o osjetljivom pitanju hotela "Vienna".

PODRŠKA VLADI CRNE GORE

Novi Pazar, Beta. - Lider Koalicije "Sandžak" Rasim Ljajić izrazio je danas da će nova Vlada Crne Gore nastaviti započeti reformski kurs i osigurati uslove za slobodne i fer izbor. "Pružamo punu podršku novoformiranoj Vladi Crne Gore i njenom premijeru Filipu Vujanoviću i verujemo da će ona u narednom periodu nastaviti započeti reformski kurs i posebno osigurati uslove za slobodne i fer izbore", izjavio je Ljajić agenciji Beta.

Ljajić je ocenio da su uzrok sukoba unutar Stranke demokratske akcije Crne Gore krupne koncepcijske razlika koje su prisutne od ranije, i dodao da linija podele u toj partiji ide na isti način kao i podela u nakada jedinstvenoj SDA Sandžaka. "Na jednoj strani je politička opcija koja nastoji da čuva, neguje i razvija nacionalni identitet Bošnjaka, ali i da

učestvuje u procesima demokratizacije Crne Gore, izrađujući je kao građansku državu što su pokazali i na minulim predsedničkim izborima", rekao je Ljajić. "Na drugoj strani", smatra Ljajić, "je izolacionistička opcija diktirana iz Muslimanskog nacionalnog vijeća Sandžaka (MNVS) koja polazi od sintagme što gore to bolje i koja se ne drži nikakvih dogovora". Ljajić je pozitivno ocenio ponudu koja je SDA Crne Gore učinjena za ulazak u novu Vladu. "Tačno je da ministarstvo ekologije nema odgovarajuću specifičnu težinu ali i to je veliki iskorak u odnosu na peiod pre sedam godina. Tada je SDA u Skupštini Crne Gore imala devet poslanika a nije bila ni blizu Vlade, a sada sa tri poslanička mesta ima jednog ministra, tri pomoćnika ministra i dva savetnika", rekao je Ljajić. On je istakao da "ko odbija takvu

ponudu rizikuje da na narednim izborima ostane i bez Vlade i bez parlamenta". "Uostalom, ovo je prelazna Vlada pa i simboličan ulazak u nju od dobrog je značaja za bošnjačku zajednicu koja time vraća i razvija poverenje u vlastitu državu", zaključio je Ljajić.

POMOĆ EVROPSKE UNIJE BiH

- 24 miliona ekija

Brisel (BHP AFP) - Evropska unija će žrtvama rata u bivšoj Jugoslaviji pružiti, novu humanitarnu pomoć vrijednu više od 30 miliona ekija, odnosno 33 miliona dolara, saopćio je u četvrtak portparol Evropske komisije, koja je odobrila davanje ovih sredstava. Veći dio ove pomoći 24 miliona ekija ili 27,5 miliona dolara, namijenjen je projektima u BiH. Ostatak sume bit će dat Hrvatskoj i SR Jugoslaviji, s tim da svaka dobije po 2,5 miliona eika ili 2,7 miliona dolara. Dodatna pomoć od 3.990.000 ekija ili 4.398.000 dolara predviđena je za isporuku prehrambenih proizvoda u ova dva regiona. Sredstva koja EU dodjeljuje BiH omogućit će finansiranje projekata iz oblasti zdravstva i prehrambene industije

te obnovu stanova radi olakšanja povratka izbjeglica.

FUDBALSKI TURNIR LONG ISLAND LIGE U NEW YORKU

"BOŠNJAK" PRVI NA TABELI

U drugom kolu fudbalskog turnira LI Lige u New Yorku F.K. Bošnjak odigrao je dvije utakmice.

Prva utakmica protiv Lindenhursta završena je neriješenim rezultatom 2:2, dok je u drugoj Bošnjak savladao Oceanside sa rezultatom 2:0

U ZNAK PROTESTA, SRBI U SARAJEVU OZIDALI ZID

Gradjani iz dijela Sarajeva u sastavu RS, u znak protesta zbog hapšenja Gorana Vasića, u utorak su na medjuentitetskoj liniji zidom pregradili Lukavicku cestu.

Portparol UN-a Aleksandar Ivanko izjavio je da su predstavnici medjunarodne zajednice zatražili od vlasti RS rusenje ovog zida.

Ukoliko se to ne desi, mi cemo zatražiti da SFOR riješi ovaj problem, rekao je Ivanko.

U BECU SVJEDOCILI PREDSTAVNICI RS

Na u utorak održanom ročistu Arbitražnog Tribunala za Brčko u Becu svjedočila je delegacija RS.

Premijer Vlade RS Milorad Đokić zatražio je pred Tribunalom za Brčko da ovaj grad pripadne RS, dok su Miodrag Pajić i Borko Raljić zastupali stanovite da za Brčko nije potrebna supervizija i prisustvo medjunarodne zajednice.

Predsjednik Federacije Ejup Ganić upozorio je da bi dodjela Brčkog RS značila nagrađivanje genocida, čak i pored činjenice da je novo rukovodstvo RS spremnije na saradnju, javlja AFP, aprenosi ONASA.

BRČKO NE SMIJE BITI DODIJELJENO NI JEDNOM OD BH. ENTITETA, SMATRA ICG

Medjunarodna krizna grupa (ICG) tvrdi kako dodjela Brčkog isključivo jednom entitetu, Republici Srpskoj ili Federaciji, može dovesti do stvaranja situacije "pobjednika" i "gubitnika" i jacanja tvrdolinijasa u oba entiteta, kaže se u izvještaju ICG-a pod nazivom "Sta bi Bosna mogla biti", piše danasnje "Oslobodjenje".

Alternativno rješenje koga nudi ICG zasniva se na četiri tačke, a počinje prijedlogom da cjelokupna prijeratna općina, koju sačinjava grad i okolina koji se trenutno nalaze u RS, kao i teritorije koje se nalaze u sklopu Federacije, budu stavljene pod zajednicku nadležnost oba entiteta. Istovremeno, novo općinsko vijeće trebalo bi da se izabere prema novom izbornom sistemu sa širokim administrativnim ovlastima koje bi minimizirale medjusobna entitetska ometanja.

POSJETA BILJANE PLAVSIC PARIZU NIJE NAJAVLJENA MINI STARSTVU VANJSKIH POSLOVA BIH

Boravak predsjednice Republike Srpske u Parizu i posjeta premijera tog entiteta Ministarstvu vanjskih poslova Austrije, protiv je ucvrscenja zajednickih bosanskohercegovačkih institucija, tvrdi zamjenik ministra vanjskih poslova BiH, Husein Zivalj. Prilikom posjeta zvanicnika srpskog entiteta nije postovana procedura, smatra Zivalj i dodaje kako je prđvidjeno da ovakve diplomatske aktivnosti organizira državna diplomatija. Potparol Jelisejske palace ocijenio je posjetu predsjednice Plavsić kao način francuskog predsjednika Siraka da ohrabri umjerenu struju u BiH.

PROTEST PREDSDJEDAVAJUCEG PREDSDJEDNISTVA BIH

Povodom dočeka predsjednice RS Biljane Plavsić pred Jelisejskom palacom u Parizu, kabinet Predsjedavajuceg BiH Alije Izetbegovića izdao je saopćenje za javnost.

U saopćenju koje je uručeno i ambasadoru Francuske u BiH Ivu Godalu, između ostalog se kaže: Jucersnjom ceremonijom dočeka predsjednice RS pred Jelisejskom palacom, Francuska nanijela duboku uvredu BiH i svim njenim gradjanima koji ovu zemlju osjećaju svojom domovinom. Ako je namjera bila da se dočekom iskaze podrška snagama koje izjavljuju da su spremne realizirati Daytonski ugovor, taj cilj nije postignut. Način na koji je to učinjeno imat će samo suprotne efekte, jer se Daytonski ugovor ne može provoditi ignoriranjem bosanske države i njenih institucija.

JUČER PROTESTI ZBOG HAPŠENJA VASIĆA

Oko 500 Srba blokiralo je jučer dva autobusa i nekoliko automobila na putu prema Kuli u znak protesta zbog hapšenja Gorana Vasića, optuženog za ubistvo potpredsjednika Vlade R BiH Hakiye Turajlića 1993. godine. Okupljeni Srbi prijetili su da će nastaviti protest sve dok uhapšeni Vasić ne bude oslobođen. U SFOR-u i IPTF-u tvrde kako je riječ o mirovnom protestu bez nasilja. Demonstranti u Lukavici najavili su kako će već danas započeti sa izgradnjom zida između dijelova Sarajeva koji pripadaju Federaciji i onih u RS.

Potparol UN Aleksandar Ivanko izjavio je da će slučaj Vasić nadzirati Misija UN u BiH i Elisabeth Ren lično. IPTF će istražiti način na koji je Vasić uhapšen. Komentarišući prijedlog ministra unutrašn

poslova RS Milovana Stankovića da Vasić bude izručen vlastima RS, kako bi mu se tamo sudilo, Ivanko je rekao da UN razmatraju taj prijedlog i da će uskoro iznijeti mišljenje svojih pravnih eksperata.

ARBITRAŽNI TRIBUNAL ZA BRČKO NASTAVIO SA RADOM

Juče su pred Arbitražnim tribunalom za Brčko u Beču svjedočili Rasim Kadić, ministar za socijalnu politiku, izbjeglice i raseljene osobe u Vladi Federacije i Ivo Komšić, predsjednik Hrvatskog narodnog vijeća.

Pasoš bez entitetskih obilježja

Visoki predstavnik Karlos Vestendorp, u skladu sa svojim ovlaštenjima, u naredna dva-tri dana treba da donese odluku kojom be se sa nedavno usvojenog novog bh. pasoša uklonili nazivi entiteta. On bi time suspedovao odluku sa konferencije iz Bona, po kojoj na pasoušu osim Bosna i Hercegovina stoje i nazive entiteta-Federacija BiH, odnosno Republika Srpska. Kako *Oslobodenje* ekskluzivno saznaje iz svojih izvora u Ujedinjenim narodima, novi jedinstveni pasoš za sve građane BiH na koricama na vrhu će inati ispisano Bosna i Hercegovina (latinicom i ćirilicom, i na engleskom jeziku). U sredini će biti otisnuta juče usvojena nova zastava BiH. Ispod zastave stajace ispisano: putovnica (latiničnim pismom), pasoš (ćirilčnim pismom) i passport (na engleskom jeziku). Visoki predstavnik za ovu odluku ima punu saglasnost SAD, i najvažnijih članica Vijeća sigurnosti UN.

Faruk Drina, muzički menadžer

Kusturica ošamario Bregovića

Faruk Drina, muzički menadžer iz Sarajeva, nakon što je poslovno proveo nekoliko dana u Beogradu izjavio je za "Slobodnu Bosnu" da je sa Goranom Bregovićem i Zdravkom Čolićem dogovorio koncert u Sarajevu. Reporteru je ispirčao da će 18. februara biti Čolina promocija u sarajevskom kafeu Estrada i "tad ćemo zvanično otkriti tajnu kada će se održati koncert sa specijalnim gostom. On će sav prihod usmjeriti u Multimedijalni edukativni centar. -A za Kusturicu - saznao sam da je prije četiri dana ošamario Bregovića u nekoj kafani. Diskutovali su oko ove nove Bregovićeve ploče i oko toga što je on ubacio malo orijentalnog, malo bosanskog... Pitao sam Bregovića da mi kaže nešto o tome, ali on

Test za povratak

Ukoliko međunarodna zajednica bude čvrsta u svojim nastojanjima, glavni grad Bosne i Hercegovine i oba njena entiteta dobit će nekoliko hiljada stanovnika. Taj svojevrsni sudar onih koji su iz ovog grada pobjegli kada je bilo najteže ili se sigurno izmakli da bi na njega bezbijeđno moglo udarati iz svih artiljerijskih oružja i oruđa, sa onima koji su u njemu ostali ili došli da ga brane, bit će jedan od težih ljudskih ispita kako za pojedince, tako i Grad, pa i Bosnu u cjelini. Dolazak 20.000 ne-Bošnjaka u grad u kome je suživot esencija, nije nikakav politički potres. To je pojedinačni psihološki i univerzalni pravni ispit. Ta univerzalnost potiče iz dileme hoće li se pravo na povratak poštivati i kada je Srebrenica, Foča, Bijeljina ili Banja Luka, naprimjer, u pitanju. ta parcelizacija implementacije Aneksa VII mogla bi postati opasni presedan u primjeni ovog mirovnog ugovora. U aktivnostima na organiziranom povratku nekadašnjih, mahom nebošnjačkih stanovnika u bh. prijestolnicu ima niz prednosti. za obični puk jedna od najzanimljivijih, odnosi se na namjeru da se pod lupu stave oni koji su se sarajevskom ratnom

dramom okoristili bespravno stekavši više od jednog stana. Na osnovama dosadašnjeg iskustva, vjerovati je da međunarodna zajednica neće imati tolikih problema sa autoritetima, primarno, Sarajevskog kantona, već sa srpskim vlastima koje na svaki način pokušavaju osigurati separaciju "svog" entiteta iz BiH. Oni su ti koji utiču da obični ljudi koji žive u RS ne žele ni pomisliti da se vraćaju. Povratak nakon ratnih razaranja dug je i mukotrapan proces. I u sukobima manjeg intenziteta do sada je trebalo i po 15 godina kako bi repatrijacija dostigla zadovoljavajući nivo. Dvije godine nakon rata, na sarajevskom primjeru on u BiH tek počinje.

je samo šutio. Mislim da je glavni razlog to što se Bregović približava Sarajevu, a ovaj drugi ne može. Mada bih ja njemu pustio da dođe TOBE i da se pokaje, jer on je ipak svjetsko ime. Moraju se praviti ovakvi potezi. Niko mi ne može osporavati pravo da dovedem ove ljude, dosad mi niko to nije branio.

SABAH U JUTICI

Piše: Ruždija Jarović

Polazeći od ideje zajedništva i što tješnje saradnje bošnjačko-muslimanskog naroda na ovim prostorima i šire, našao sam se na sjeveru države New York, u gradiću Utica, koji je smješten nedaleko od Albany. Gradić sa tipičnom američkom arhitekturom, ne daje nikakvo obilježje da u njemu živi preko tri hiljade Bošnjaka-Muslimana. Oni su, kao i mnogi naši Bošnjaci-Muslimani morali napustiti svoja ognjišta i ostaviti za sobom ono što su vjekovima stvarali njihovi preci, i oni. Dolaskom u tuđi svijet, ovi poštteni Bošnjaci-Muslimani nisu ni slutili da će biti zaboravljeni od njihovih državnih predstavnika koji nisu našli za shodno da potraže svoj narod kako bi im dali moralnu podršku i pokušali organizirati njihov život, ako ne šire, makar na kulturnom polju. Ono što su zaboravili njihovi državni predstavnici nije zaboravila dama bošnjačke - bosanske pjesme Mersa Miljković, koja je našla za shodno da im kroz pjesmu približi domovinu i zavičaj u dalekom svijetu. Humanost i osjećaj prema bošnjačkom narodu, najbolje potvrđuje njen prvi koncert u Utici koji je održala prije dvije godine. U želji da našim Bošnjacima u Utici ponovo približi svoju Bosnu i zavičaj, iskoristila je prisustvo Šerifa Konjevića u N.Y., i sa njime planirala napraviti zajednički koncert u Utici.

Sabah: Kako ste došli na ideju da vi i Šerif napravite koncert u Utici, i zašto Šerif nije došao na taj koncert?

Mersa: "Ja sam prije dvije godine napravila solistički koncert samo sa jednim ciljem. Ciljem zbližavanja tog naroda, koji kao da je zaboravljen od mnogih. Nije me interesovala komercijalna strana. Taj koncert je imao zadovoljavajuće rezultate. Mislila sam sa Šerifom napraviti isto, ali uz skromne honorare, tako smo se i dogovorili i taj dogovor je bio čvrst sve do nedjelje ujutro. Negdje oko dva sata ujutro, Šerif je tražio tri hiljade dolara za njegova dva sata pjevanja. Takođe i orkestar je tražio svoje cijene čak i za ozvučenje. Sve je trebalo da košta oko pet hiljada dolara. Ja nisam mogla garantirati taj novac jer naši prethodni dogovori nisu imali cijene i bili su drugačiji. Nije mi jasno kako se nisam šlogirala tog momenta. Nisam vjerovala svojim ušima da se nešto tako priča. Gospodin Rifat Ikeljić je sve pripremio, znala sam da je prodano oko četrsto ulaznica koje su bile po cijeni od deset dolara. Oni su računali da dolazak Šerifa ne može ništa spriječiti, jer je u Utici veliki broj njegovih sugrađana kako iz Gornjeg Budelja tako iz Sanice."

Mersa Miljković je odlučila otputovati u Uticu sa namjerom da se lično izvine gospodinu Rifatu Ikeljiću, Bošnjaku koji je obavio sve pripreme za dolazak Konjevića. Ekipe Sabaha nije željela propustiti šansu da sazna istinu.

Ajazid Sarajlić, Mersa Miljković i novinar Sabaha našli su se u kući gospodina Rifata Ikaljića koji nas je primio sa oduševljenjem, ne računajući šta se krije iza našeg dolaska. Nakon kraćeg ćaskanja Mersa je ispričala šta se događalo u New Yorku. Osjećao sam da gospodin Ikaljić i prisutni ne žele to prihvatiti kao istinu jer računaju da Šerif to ne bi nikada učinio svom narodu u tuđem svijetu. Na žalost, morali su se pomiriti sa istinom. Uslijedili su telefonski pozivi na relaciji Utica-N.J.- N.Y., nebili stupili u kontakt sa Konjevićem, što je bilo uzaludno.

Nakon kraćih konsultacija organizatori su odlučili održati koncert. Svakom gostu na ulazu objašnjeno je šta se desilo. Uz veliki broj posjetilaca, koncert je počeo i protekao u najboljem redu. Što je vrijeme više izmicalo, sve više se zaboravljalo nepristustvo Konjevića. Kraj koncerta je protekao kao i tok u najboljem redu, bez ikakvih incidenata o kojima su zli jezici u New Yorku "mlatili praznu slamu", prosipajući razno-razne laži. Kada je Mersa zapjevala pjesmu "Bosno moja" svi prisutni su bili na nogama, mnogi su plakali. Bošnjaci-Muslimani u ovom gradiću nisu izgubili identitet jer njihovo prisustvo na ovom koncertu govori njihov osjećaj prema onome što je njihovo. Svaka bošnjačka muslimanska pjesma praćena je aplauzom i suzama.

Habija Kolardžija: "Rodom sam iz Jajca, sama sam ovdje. Kada sam čula Mersu i njene sevdalinke ovdje u dalekom svijetu suze me ne pitaju. Šerif je napravio životnu grešku što se nije odazvao ovom pozivu. Imao je šanse da uđe u istoriju ovog naroda. To nikad više neće moći da ima."

Raif Kubura iz Ključa kaže: "Kao Bošnjak iznevjerio je svoj narod koji ga je željno očekivao. Mi slušamo ovdje muziku, ali htjeli smo miris Bosne. Preko našeg Šerifa da se zbližimo. Na žalost, on je mislio drugačije. Najvjerojatnije on zna zašto, ali nije pošteno to što je učinio."

Čamić Safrija: "Rodom sam iz Gornjeg Budlje to je rodno mjesto i Šerifa Konjevića, možda je on rođen u Sanici, nisam sigurna. Imam sedamdeset tri godine. Ovako stara sam htjela poći na koncert. Mi smo porodica, moja sestra je udana za njegovim stričevićem. Sada su u Švicarskoj. Takođe je njegova tetka moja strina, rahmetli Fehna. Poznavala sam i njegovu majku Fedhu. Njegovi roditelji su mnogo dobri i poštteni. Čudi me da je ovo uradio."

Mirsada Krupić, iz Sanskog Mosta, jedna od rijetkih koja je bila u logoru. Čak je bila u sedmom mjesecu trudnoće. Ekipa Sabaha želi o ovome detaljnije pisati nekom drugom prilikom. Objašnjava da je veliki broj njenih prijatelja došao iz Albany-a da vidi i čuje Šerifa i Mersu pa dodaje: "Vjerujem da je mnogo pogriješio što je propustio susret sa narodom kome pripada. Novac je potreban ali od koga, mi ovdje sastavljamo kraj sa krajem ali on ne bi pjevao džabe. Moramo odvojiti ovakve stvari. Puno je izgubio što je ovo učinio."

Ifeta Beklić, iz Sarajeva: "Nije ispao fer za raju koja ga je očekivala. Bila sam na mnogim njegovim koncertima kada sam imala prilike, ali je ispao ne fer. Ovdje je valjalo doći među ovaj narod."

Beisa Domaze, Gornja Sanica: "Mi smo iz istog mjesta. Moje ćutanje je najveći znak protesta. Zahvaljujem se Mersi i ostalima. Njemu sve najbolje - nek mu služi na čast."

Na kraju ovog mog raporta iz Utice želim da se zahvalim orkestru "Miris Bosne", šefu orkestra gospodinu Azijadu Sarajliću i njegovom sinčiću Semiru.

Posebnu zahvalnost upućujemo braći Rifatu i Rešidu Ikeljuću, njihovoj majci njihovim hanumama, djeci i svim Bošnjacima - Muslimanima u Utici, o kojima će Sabah pisati sa velikim zadovoljstvom.

VOJNA VJEŽBA SFOR- a U BIH U MARTU

Snage SFOR-a za stratešku podršku, koje čine vojnici iz šest država, izvest će dvosedmičnu vojnu vježbu u BiH u martu ove godine. Vježba, koja će započeti 25. marta, dio je programa obuke koji trenutno provodi NATO, kažu u SFOR-u. "Brzi odgovor 98" bit će prva vježba ovih jedinica na teritoriji BiH, a pripreme za njeno izvođenje već su započele. Glavni cilj je, kažu u SFOR-u, pokazati mogućnosti trupa SFOR-a da brzo dodju u BiH, ojačaju postojeće snage SFOR-a i odgovore na kriznu situaciju.

POKRENUTA INICIJATIVA ZA PROMJENU TEKSTA KOD VJEČNE VATRE

U posljednje vrijeme aktuelna je polemika oko eventualne promjene natpisa pored Vječne vatre u Sarajevu. Naime, na posljednjoj sjednici Skupštine Kantona Sarajevo vijećnik Muhamed Alić, predstavnik SUBNOR-a BiH rekao je da "treba ostati Vječna vatra kao spomen obilježje oslobodiocima Sarajeva iz 1945. Sadašnji tekst treba zadržati kao historijsku činjenicu, ali slažem se da bi trebalo na istom mjestu naglasiti i historijsku činjenicu i priznanje borcima ovog oslobodilačkog rata".

DANAS SIJEDNICA VIJEĆA MINISTARA

Danas u dvanaest sati u Zemaljskom muzeju u Sarajevu započela je sjednica Vijeća ministara. U Uredu Visokog predstavnika za BiH smatraju da je na današnjoj sjednici neophodno postići sporazum o stalnoj lokaciji Vijeća ministara, budžetu i osoblju. Potparol Visokog predstavnika Simon Heislock kaže kako se gospodin Westendorp nada da će Vijeće ministara na današnjem zasijedanju konačno postići napredak u provedbi Zakona o vijeću ministara.

SNAGE SAD-a OSTAJU U BIH I NAKON ISTEKA MANDATA SFOR-a

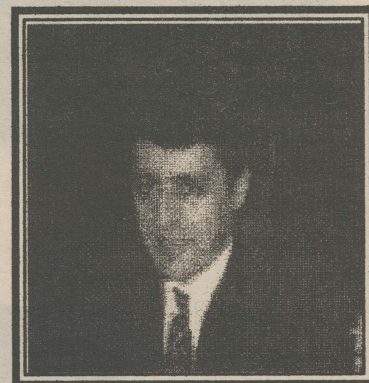
Američki državni sekretar Madeleine Albright izjavila je da SAD žele zadržati svoje snage u BiH i nakon isteka mandata SFOR-a ali sa izmjenjenim zadacima. Gospodja Albright je tom prilikom rekla da će u BiH, prije svega, biti potrebne vojno-policijske snage za učvršćivanje unutrašnje bezbjednosti.

LIK NEDJELJE:

REFIK - REFKO RADONČIĆ

Piše: Ruždija Jarović

Ne postoji pisano pravilo, da čovjek ne može postići uspjeh u poslu koji je suprotan njegovoj profesiji. Upornost i odgovornost, obično donose uspješne rezultate. To potvrđuje priča mog sagovornika koji je rođen u Gusinju 1961. godine, gdje je završio i osnovnu školu. Srednju školu je završio u Skoplju, kao i ekonomski fakultet. Radio je u opštoj poljoprivrednoj zadruzi u Gusinju 1985 na općim administrativnim poslovima sve do 1989. godine, kada je odlučio da njegov život nastavi u Sjedinjenim američkim državama, u Njujorku. Nakon kraćeg vremena registrovao je construction kompaniju koja je za kratko vrijeme prerasla u pravi biznis kojem bi zavidjeli mnogo stariji biznismeni. Refko-Refik Radončić u svojoj kompaniji upošljava i veliki broj Bošnjaka iz svih krajeva bivše Jugoslavije.

Sabah: Kako ste odlučili doći u SAD i kada ste došli u Njujork?

* "Ekonomska kriza je harala Jugoslavijom. Znajući da zapad daje šanse i da se cijeni rad a upornost donosi rezultate, riješio sam napustiti posao i doći da okušam sreću. Tako sam se našao u Njujorku 1989. godine".

Sabah: Jeste li odmah počeli raditi, i na kakvim mjestima?

* "Na posao nisam morao dugo čekati. Uz pomoć prijatelja, zaposlio sam se odmah po dolasku i radio obične građevinske poslove koji nisu bili vezani sa mojom stručnom spremom. Te poslove sam dosta poznavao pa mi nije trebalo dugo remena da ih shvatim i radim prilično profesionalno. Taj posao nije imao neku stalnu garanciju što je ovdje normalno. Nastojao sam da budem što odgovorniji i u isto vrijeme tražio nešto što bi bilo sigurnije, tj. stalni posao".

Sabah: Dali ste u tome uspjeli?

* "Da, u jednoj velikoj Construction kompaniji, gdje su mi nakon kraćeg vremena povijerili kombi. Radio sam obično keramiku, mermer i druge slične poslove".

Sabah: Kako ste se odlučili da počnete raditi samostalno i da registrujete svoju kompaniju?

* "I pored toga što sam bio dobro plaćen, stalno je u meni nešto vrilo za privatnim biznisom. Znao sam da u administrativnim poslovima nema neke bitne razlike a organizaciju rada sam poznavao od prije tako da sam računao na osnovna pravila vođenja biznisa. Znao sam da za drugo treba biti samo strpljiv i uporan. Koristio sam tri osnovna pravila vođenja biznisa: strpljenje je ravno znanju, upornost ide uporedo sa odgovornošću a ozbiljnost i sreća moraju da postoje. Kada čovjek sve ovo skupi na jedno mjesto, onda uspijeh dodje. Nije lahko ovo sve skupiti, treba čovjek zaista da ima dobre živce i da sve stavi u isti koš.

Devedeset prve godine u ranu jesen, registrovao sam kompaniju i počeo, kao i svako, sa sitnim poslovima. Što sam duže radio, sve više sam sticao povijerenje u ljude koji su mi omogućavali da dobijam poslove. Nije trebalo dugo čekati pa sam 1992 godine registrovao kooperaciju T/R i otvorio kancelariju na Menhetnu na 28. ulici. Tog momenta je sve krenulo mnogo brže i bolje".

Sabah: Koji su bili razlozi da je baš tog momenta naglo krenulo uzlaznom linijom?

* "Vjerujem, taj ofis na Menhetnu, jer ipak mnogo znači kad ti je ofis tamo. To posebno važi za početnike bez velikih poznanstava, što je jako važno ne samo u ovom poslu nego u svakom. Kada čovjek stekne povjerenje, i prave poslovne partnere, tada više nije važno gdje se ofis nalazi a a za početak, ponavljam, vrlo je važno".

Sabah: Sada je Vaš ofis na Astoriji ali vaši poslovi i dalje cvijetaju. Ukoliko nije tajna, koliko radnika upošljavate?

* "Trenutno, na platnom spisku imam dvadeset i osam radnika raznih građevinskih profesija"

Sabah: Koliki je bruto-prihod Vaše kompanije za 1997. godinu?

* "Dva miliona i osamsto hiljada dolara"

Sabah: Koliko Bošnjaka - Muslimana radi trenutno u T&R

* "Trenutno dvadeset ljudi koji, naravno moraju opravdati povjerenje"

Sabah: Koliko sredstava treba odvojiti za razna godišnja osiguranja?

* "Osiguranja su u ovoj zemlji izuzetno skupa. Vjerovali ili ne, godišnja izdvajanja za to su oko dvijesta dvadeset hiljada dolara"

Sabah: Planirate li uložiti svoj novac u neki drugi biznis?

* "Postoje neki programi za otvaranje Rilišteja. Kad će to biti, ne znam"

Sabah: Na kraju, moje uobičajeno pitanje. Šta bi vi poručili Bošnjacima u Njujorku i šire?

* "Želja mi je da budu složni i što organizovaniji i da poštuju jedni druge".

Sa gospodinom Radončićem sam nastavio ćaskati uz želju da svi Bošnjaci krenu u kooperaciju za bolje sutra.

SA KONCERTA ŠERIFA KONJEVIĆA U NEW YORKU

Piše Ruždija Jarović:

Kada su u pitanju solistički koncerti Bošnjaka pjevača, svakako treba sve riječi pohvale uputiti Mustafi Mrkiju Mrkuliću za organizaciju, koja je na zavidnom nivou. I ovoga puta prepuna sala zlatnog fazana na Astoriji potvrđuje kvalitet organizatora počev od susreta gostiju do ugostiteljskih usluga i niz pratećih sitnica koje su za primjer svim onim koji se bave ovim poslovima. Na moje pitanje kako to uspijeva Mrki je bio kratak i uz osmijeh reče: "Sve što organizuje gusinjska hauz mahala ima vrijednost. Ne želim omalovažavati druge ali ovo je najbolji dokaz."

Ekrem Lončarević: "Nikada nisam sumnjao u Mrkijevu organizaciju, ne samo za koncerte narodne muzike nego uopće. To potvrđuje ova noć. Šerif je poznat pjevač, ali ima dobru organizaciju. Kada je organizacija dobra uspijeh mora doći."

Emin Koljenović: "Može bilo ko da organizuje koncert narodne muzike, ali organizator ne može biti nijedan kao Mrki. Šerif dobro pjeva, ali da nije došao u organizaciji Mrkija ova sala ne bi bila ovako puna bez obzira na njegovu muzičku sposobnost. Dolazilo je ovdje poznatih imena ali u nečijoj drugoj režiji, pa nije bila ovakva posjeta."

Safet Koljenović: "Gostovanje Šerifa Konjevića privlači publiku ali organizacija je na zavidnom nivou. Šerif je dobar pjevač po mom mišljenju i nisam iznenađen što je sala puna."

Esko Mulić: "Ova prepuna sala govori najbolje o kvalitetu organizatora. Mnogo je važno kakva je organizacija u ovom poslu. Šerif pjeva dobro ali organizator vrijedi više."

Beli Kolenović: "Pjevač Konjević je dobar ali da nema dobru organizaciju ne bi bilo puno ja sam imao važan miting ali sam odustao da bi

Bajram Babi Kolenović: "Šerif je dobar pjevač a i organizacija je dobra." Na moje pitanje ima li šanse da Šerif gostuje u "Three star", Babi kaže: "Šansi ima ukoliko bi se dogovorili za honorare, sve bi moglo da bude uredu."

SVIJET -UKRATKO

Frankfurt

Njemački ministar vanjskih poslova Klaus Kinkel izjavio je u jednom novinskom intervjueu da će njegova liberalna stranka nakon parlamentarnih izbora u jesen ove godine ponovo predložiti usvajanje zakona o useljavanju u Njemačku. Potrebno je odrediti kvote, odnosno ograničiti broj ljudi koji se u zemlju može useliti. Ta mogućnost mora postojati za one ljude koji su stvarno ugroženi, ali Njemačka ne može primiti sve te osobe, rekao je Kinkel.

München

Američki ministar obrane Cohen oštro je kritizirao evropske NATO-partnere. Imajući u vidu irački krizu on je izjavio da oni moraju pokazati više spremnosti da se financijski i na druge načine angažiraju u slučajevima kada su potrebne međunarodne vojne akcije. Cohen je to izjavio u okviru munchenske konferencije o sigurnosti. Jučer se njemački kancelar Kohl izjasnio za veći angažman u njemačkih jedinica u međunarodnim okvirima, te je rekao da njemački vojni aerodromi stoje na raspolaganju američkim snagama u slučaju napada na Irak. U toku konferencije je Generalni sekretar NATO-a Javier Solana izrazio uvjerenje da će uskoro u BiH zavladatai potpuni mir.

Kabul

Najmanje 250 osoba je poginulo u novom zemljotresu, koji je jučer pogodio sjeveroistočni dio Avhanistana, saopštili su avganistanski zvaničnici. U zemljotresima koji su od srijede pogodili oblast avganistanske provincije Takar živote je izgubilo između 3.000 i 4.000 ljudi. Šef tima avganistanske vlade koji vodi spasilačku akciju, Sajed Ali Javed rekao je da su današnji potresi prekinuli puteve koji vode ka regionu Takar i otežali dostavu pomoći u tu oblast. Talibanske vlasti saopštile su da će dozvoliti stranim humanitarnim agencijama da koriste puteve u avganistanu da bi došle do regiona pogođenog zemljotresom. Sukobljene strane u Afganistanu prekinule su borbe u tom području, i angažiraju se oko pružanja pomoći.

Ajaccio

Nakon ubojstva francuskog prefekta na Korzici, tamošnje vlasti su phapsile dvojicu osumnjičenih. Obadva su porijeklom iz sjeverne Afrike, i pretpostavlja se da su bili angažirani za ovo ubojstvo, navodi se u policijskim krugovima. Prefekt Claude Erignac bio je najviši predstavnik Francuske na Korzici, i ubijen je u petak navečer na ulici u središtu grada. Do sada još nitko nije preuzeo odgovornost za ovo ubojstvo. jedna separatistička organizacija bori se već 22 godine za nezavisnost ovog sredozemnog otoka od Francuske.

Alžir

Val nasilja u Alžiru ne prestaje. Jučer su u gradu Blida u eksploziji bombe život izgubile dvije osobe. Prema novinskim izvještajima, od četvrtka je u različitim masakrima i napadima ubijeno najmanje 14 ljudi. Istovremeno su prema navodima novina u toku proteklog tjedna alžirske snage sigurnosti ubile preko 80 osoba za koje se vjeruje da pripadaju islamističkim ekstremistima. U toku današnjeg dana je jedna delegacija Evropskog parlamenta krenula u posjetu Alžiru.

Bagdad

Irak je navodno pristao da međunarodnim kontrolorima razoružanja dopusti pristup svim zgradama i postrojenjima u zemlji, ukoliko UN ukinu ekonomske sankcije koje su zemlji nametnute. Kako javlja egipatska novinska agencija MENA, predsjednik Sadam Hussein je taj prijedlog iznio u jednom pismu vodstvu Jemena. Istovremeno se nastavlja pritisak koji SAD i Velika Britanija vrše na Irak. Britanski ministar vanjskih poslova Cook izjavio je u jednom intervjueu da vrijeme za diplomaciju polako ističe, a američki ministar obrane Cohen, koji se trenutno nalazi na konferenciji o sigurnosti u Münchenu, naredio je da se još 50 američkih vojnih aviona premjesti na područje perzijskog zaljeva. U toku dana očekuje se njegov dolazak u Kuvajt i saudijsku Arabiju, gdje će sa tamošnjim vodstvom razgovarati o razvoju situacije. Prema navodima tamošnjih novina, Saudijska Arabija protivi se napadu na Irak.

ZAVISNOST O LJEKOVIMA I NJIHOVA ZLOUPOTREBA

Piše: Dr. Ismet Osmanović

Htio bih na početku članka pojasniti pojmove lijek i droga, da bi čitaoci lakše razumjeli pojam drogiranje. Na engleskom jeziku lijek se kaže "drug" a izgovara se drag, a na francuskom jeziku lijek se kaže "drouge" pa je otuda u našem jeziku proizašao pojam drogiranje, a u stvari znači zloupotreba nekih lijekova, sa ciljem uživanja u njihovom euforičnom efektu. Uživati u nekom lijeku nije loše kada se čovjek ne bi navikao na toj lijek, pa nakon kratke upotrebe ne može više živjeti bez njega. Pošto se lijekovi-droge moraju uzimati više puta u toku dana, sa ciljem postizanja željenog efekta, to se moraju trošiti u većim količinama. Zato su potrebne veće sume novca i tako užavalac droge počinje trošiti svoj budžet na drogu, koja ne samo da je skupa već je štetna i po njegovo zdravlje.

Cilja ovoga članka je u tome da upozna čitaoca Sabaha sa upotrebom droge koja je jako rasprostranjena. Kao primjer navodim upotrebu

Heroina, zna se da u Americi tu drogu troši oko 500.000 ljudi, a samo u New Yorku taj broj iznosi preko 250.000. Veliki broj Bošnjaka živi i radi u New Yorku, te postoji mogućnost da i neko od naših ljudi dođe u iskušenje, i počne koristiti ovo zlo. Hvala Allahu, još nije zabilježen nijedan slučaj među Bošnjacima, bar koliko sam ja upoznat. Bošnjaci su prirodno psihički i fizički zdrava nacija, i ne bi smjeli sebi dozvoliti da ono što im je podarila priroda unište nepromišljenom upotrebom droge.

Postoji veliki broj lijekova koje ljudi troše po vlastitom izboru, a ne po savjetu ljekara, ne znajući da ako se ti lijekovi uzimaju kroz duži vremenski period i u nekontrolisanim količinama mogu izazvati kod njih ozbiljne zdravstvene i socijalne porbleme. Dakle, lijek je hemijsko jedinjenje koje služi za liječenje bolesti, ali samo ako se upotrebljava pod kontrolom ljekara i u tačno određenim količinama. Mi često kažemo, u terapijskim količinama, a one su korisne - ne štetne.

Najčešće u svijetu upotrebljavane droge su:

Kafa, čija je aktivna supstanca kofein, koji je lagani stimulans. Pojačava rad srca, povišuje tlak i povećava diurezu. Ako se uzima u malim količinama - nije štetan. Nije preporučljivo da je ljudi troše ako imaju povišen tlak i na prazan stomak, jer može da izazove iritaciju želuca i laganu mučninu.

Druga, najčešće upotrebljavana droga, je duhan. Aktivna supstanca u njemu je nikotin. Duhan ima sigurno dokazano štetno djelovanje na nekoliko sistema u organizmu. Sigurno izaziva deset puta češće rak na plućima, u ustima, jednaku, pankreasu i bubregu - nego kod ne pušača. Rak na plućima je najčešći uzrok smrti od svih karcinoma, a u 90% slučajeva je izazvan pušenjem duhana. Oboljenje krvnih žila srca kao i perifernih krvnih žila je mnog češća kod pušača

nego kod nepušača. Duhan izaziva kod pušača hronični bronhitis. Duhan, ako se uživa u toku trudnoće usporava rast fetusa i djeca rođena od majke, koje su pušile tokom trudnoće, imaju manju tjelesnu težinu i povećanu smrtnost djece u toku poroda, jer su djeca manje otporna. Djeca rođena od majki koje su pušile preko 20 cigareta dnevno pokazuju fizički i psihički zastoj. Evidentno zaostaju za djecom rođene od majki koje nisu pušile.

Treća vrlo često upotrebljavan droga je Alkohol. Ona se uživa u čitavom svijetu, pa je zavisnost o alkoholu vrlo česta. Samo u Americi poremećaji koji nastaju upotrebom alkohola koštaju Američko društvo preko 150 milijardi dolara. Zdrastveni poremećaji koji nastaju upotrebom alkohola zauzimaju treće mjesto odmah iza srčanih oboljenja i oboljenja od raka. Oko 3 do 5 % žena i 10% muškaraca pate od zavisnosti o alkoholu. Oko 200.000 ljudi umire godišnje od direktne upotrebe alkohola. Najčešći uzroci smrti alkoholičara su: samoubistva, kancer, srčana i jetrena oboljenja. Oko 75 % saobraćajnih nesrća dogodi se pod uticajem alkohola, preko 50% ubistava, desi se u alkoholiziranom stanju i 25 % samoubistava.

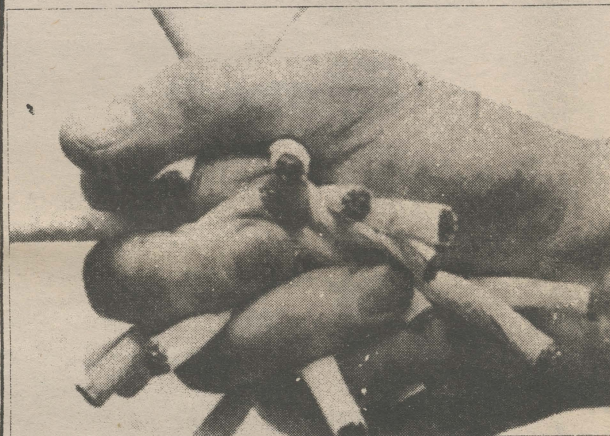
Alkohol najčešće oštećuje mozak, jetru i kardiovaskularni sistem.

Na mozgu oštećuje moždane ćelije kao osnovnu funkcionalnu jedinicu mozga. Zato čovjek pod uticajem alkohola ima poremećaj govora, motornu inkoordinaciju, reflektuje se u teturavom hodu, oslabljene i druge motorne radnje. Inteliktualna sposobnost kod alkoholičara slabi, te oni nisu u stanju da kontrolišu situaciju u kojoj se nađu. Neki postaju agresivni i skloni svađama, te lako dolaze u sukob sa drugim osobama, što u nekim slučajevima završava tragično i sa ubistvima. Druge osobe su pod uticajem alkohola deprimirane te lakše dolazi do samoubistava.

Kada alkoholičar postane zavistan o alkoholu, ne može da funkcioniše u trijeznom stanju i zato uzima alkohol svakodnevno i u sve većim količinama. Ponekada mu je alkohol važniji od vlastite familije, što neminovno dovodi do sukoba i raspadanja familije.

Iz gore navedenog, može se lako donijeti zaključak zašto naša vjera ne dozvoljava uživanje alkohola muslimanima. Dakle, njegove štetne osobine su uočene još prije 1.400 godina. Naš uvaženi imam Alipašine džamije Bajram efendija Mulić, često je tokom ramazanskih hutbi govorio o štetnosti alkohola, a sve što je on govorio uklapa se i u naučno dokazano štetno djelovanje alkohola.

Drugi važan organ koji alkohol najčešće oštećuje

je jetra. U jetri izaziva oštećenje jetrene ćelije, koja se manifestuje kao alkoholni hepatitis. Takav čovjek ima bolove u području jetre i može postati žut. Ako alkoholičar ne prestane uzimati alkohol, dolazi do daljnjeg oticanja jetre što dovodi do ciroze. I alkoholna ciroza je najčešća ciroza u Americi i Evropi. Ona se manifestuje sa nakupljanjem vode u trbuhu i krvarenjem iz probavnog trakta, koja su ponekada toliko jaka da dovode do iskrvarenja pa i do smrti.

Nerijetko, alkohol izaziva upalu želuca, jednaka i ulkusa na stomaku. Probavni organi oštećeni alkoholom slabije absorbuju hranljive materije i vitamine, što često uzrokuje nedostatak vitamina u organizmu i ozbiljne poremećaje.

Hronična upotreba alkohola predstavlja ozbiljan rizik za razvijanje kardiovaskularnih oboljenja kao što je srčani infarkt.

Dragi čitaoci naših prvih i uvaženih novina Sabaha, ovdje u New Yorku, bilo bi mi drago ako ovaj članak o štetnosti duhana i alkohola ostavi na vas makar i mali utisak pa oni koji uživaju duhan i alkohol shvate koliko su ta dva poroka štetna po njihovo zdravlje i jednostavno smognu snage i klone se ovih ŠTETNIH DROGA.

NAUKA

Uzvišeni Allah je rekao: "...i reci: -Gospodaru moj, Ti znanje moje prošiti!" (Ta Ha, 114)

"Reci: - Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju?"

...I Allah će na visoke stepene uzdignuti one među vama koji vjeruju i kojima je dato znanje.

...a Allaha se boje od Njegovih robova - učenici."

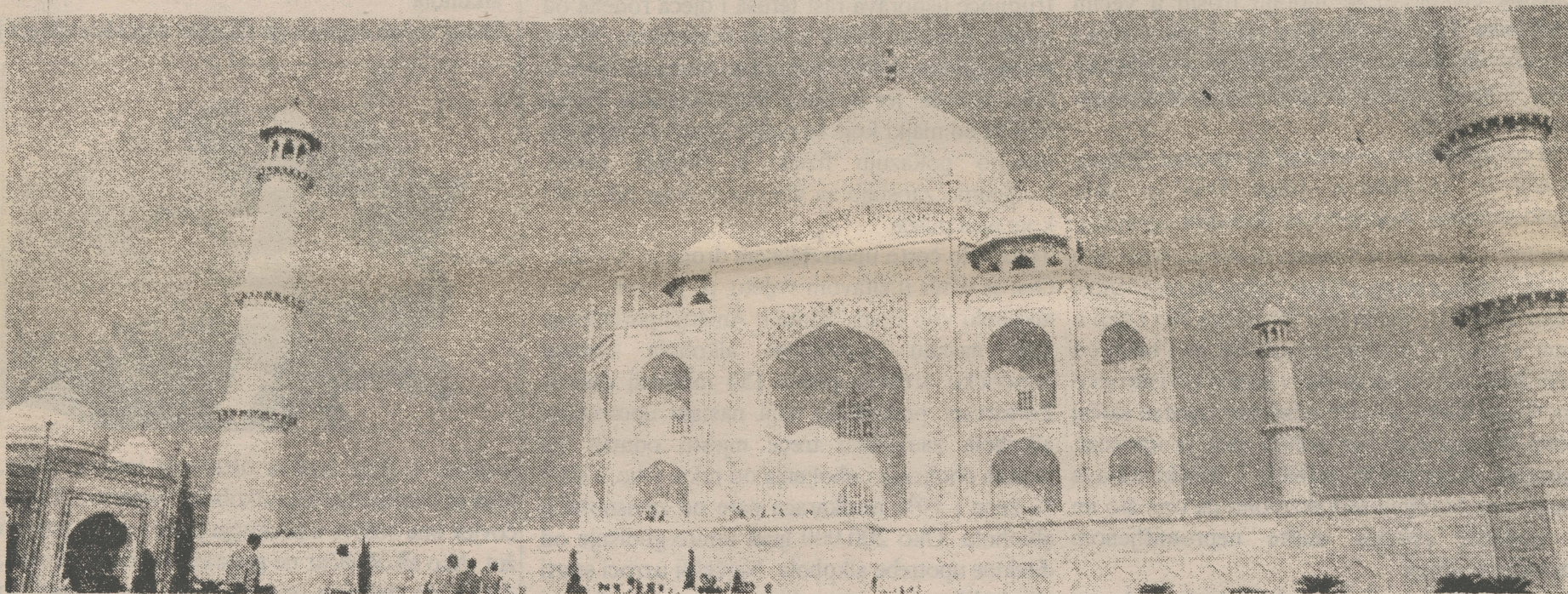
Zavisti nije dozvoljena, osim u dva slučaja: u slučaju čovjeka kojem je Allah dao imetak, pa ga on troši na putu istine, i u slučaju čovjeka kojem je Allah dao mudrost, pa po njoj sudi i druge njoj podučava.

Vjerovjesnik (s.a.v.s.) je rekao:- Primjer upute i znanja, s kojim me je Allah poslao, je kao primjer (obilne) kiše koja padne na zemlju (različite kvalitete). Dobra (plodna) vrsta zemlje primi vodu, te iz nje izraste bujna trava i bilje. Neplodna zemlja primi i zadrži vodu, pa Allah od nje da korist ljudima, te je oni piju, poje (stoku) i (zalijevaju) biljke. (Treća vrsta) su doline i ponori koji, niti vodu zadržavaju, niti na njima trava raste. To je primjer onoga koji je podučan i upućen u spoznaju vjere Allahove i koji se okoristio onim s čim me je Allah poslao, pa ga je spoznao i (druge) podučavao, kao i primjer onoga koji zbog toga nije ni glavu podigao i nije prihvatio Allahovu uputu s kojom sam poslan."

Ko krene putem na kom traži nauku, Allah će mu njime olakšati put u Džennet.

Prednost (vrijednost) učenog nad pobožnim je kao prednost mene u odnosu na najnižeg od vas - govorio je Muhamed (s.a.v.s.)

Od Ebu Derdaa (r.a.) se prenosi da je rekao:"Čuo sam Allahova Poslanika (s.a.v.s.) kako kaže: - Ko krene putem tražeći na njemu nauku, Allah će mu olakšati put u Džennet. I zaista, melcei podmeću svoja krila onome koji traži nauku iz zadovoljstva s onim što on radi. Zaista, za učenog oprost traže (istigfar čine) oni na nebesima i na Zemlji, pa čak i ribe u vodi. Prednost učenog (alima) nad pobožnim je kao prednost Mjeseca u odnosu na druge zvijezde. Učenjaci, su, zaista, nasljednici Vjerovjesnika, a Vjerovjesnici nisu ostavili u nasljedstvo ni dinare ni dirheme, (novac) nego su ostavili u nasljedstvo NAUKU, pa ko je uzme, uzeo je obilan dio."

Naučni dokazi u Kur'anu

Prof. M. Jonson je bio u sastavu vijeća na jednoj konferenciji, kojoj je bio cilj usklađivanje veze između onoga što je spomenuto u Kur'anu, hadisu i naučnih dostignuća. Rekli su mu da Kur'an govori da je čovjek stvoren u PERIODIMA. Ustao je i rekao: "Ne, ne!" Pomudili su mu da sjedne ali je odbio. Vidjelo se da je to ostavilo na njemu tragove, jer naučnici znaju da je, nakon otkrivanja mikroskopa u šesnaestom vijeku, postalo jasno da se čovjek ne formira odjednom kao potpuno stvorenje u sjemenu muškaraca. Do šesnaestog vijeka je bila zanemarena uloga žene u formiranju čovjeka. Smatralo se da se čovjek formira kao potpuno stvorenje u sjemenu muškarca. A od osamnaestog vijeka se smatralo da se čovjek stvara u potpunosti u jajnoj ćeliji žene, jer je ona veća. Time je zanemarena uloga muškarca u formiranju čovjeka. A tek u devetnaestom vijeku je otkriveno da se čovjek razvija u periodima, i zato je M. Jonson govorio: "Ne, ne. " Dali su mu Mushaf i rekli : "Uči!! "Šta vam je, zašto se Allahove sile ne bojite, a on vas postepeno stvara." (Nuh:13-14) "On vas stvara u UTROBAMA matera vaših, dajući vam likove, jedan za drugim u tri termine!" (Ez-Zumer:6) Sjeo je i rekao da se to može protumačiti kao slučajnost, pa su mu sakupili dvadeset pet tekstova koji o tome govore i upitali su ga može li to biti slučajnost. Kur'an je ovim periodima dao imena i da li to može biti slučajnost. Odgovorio je: "Ne!" Rekao je da je Muhammed (a.s.) imao veliki mikroskop. Međutim, u to vrijeme nije bilo tehnike koja bi omogućila Muhammedu (a.s.) posjedovanje mikroskopa (prepisano iz knjige Zbirka napisa).

S one strane Drine

Obzirom da se mi nalazimo s ove strane okeana objavljujemo pismo dvije Srkinje, Blaženke i Ljilje, upućeno Sabahovoj saradnici Elmi Sarić iz Sidneja (inače rođenoj Sarajci). Elma je isto, putem interneta, prosljedila redakciji ovo pismo, pa ga zato u cijlosti objavljujemo.

Valjevo, 9.2.1998.

Zdravo, Elma.

Saša mi je rekao da Adnan od žene ne može doći na red do kompjutera, sad sam se uvjerio da jt to potpuno tačno. Pa, evo jedno pisamce, a ti adi prepričaj o čemu se radi.

Pitaš kako je ovdje. Divno, ljepota jedna. Para kao blata, za jednu platu možeš kupiti lokomotivu, ali šta će ti lokomotiva, malo prišparaš, pa od dvije plate kupiš 10 deka salame. Većina naroda, uključujući i mene, voza fine domaće limuzine u najboljim godinama (čitaj: Stojadin iz 1982). Doduše, ima klinaca koji moraju da se zadovolje neprovjerenim njemačkim i japanskim boflom, ali oni su manjina. Cigare su jeftine, ali ih nema, pa moraš da ih kupiš od švercera po svjetskim cijenama, ode ti jedno pola plate na njih. Ovdasnje društvo se intenzivno približava svijetu, doduše zasad samo po cijenama, a plate su ostavili komunističke, idealan spoj. Ovdje se nadasve živi zdravo i u skladu sa prirodom, stalno si u bliskom kontaktu sa njom. Naprimjer, Idilična je scena susreta penzionera i pacova kad dijele svoj redovni hladni obrok iz kontejnera. Putevi nam nalikuju prirodnom tlu, gotovo da i nema razlike. Samo će izvježbano oko primjetiti da i ovdasnji ljudi preferiraju prirodne mirise, a ne one glupe otuđene zapadne parfemčiće. Očuvanju sredine i ekologiji se pridaje posebna pažnja, skoro sve fabrike su zatvorene, da ne bi zagađivale prirodu. Hemikalije su nastrože zabranjene, prirodno se đubri sve, od njiva, do ulica i trgova. I smeće se uklanja ekološki, najprirodnijim načinom, trulenjem. Grijanje zime ne radi, ali ljeti je fantastično, solarno. U Beogradu je broj autobusa smanjen na 30 % od potrebnog broja, tako je tamo vazduh uzorno čist. Prije koju godinu je bilo i bolje, ali smo sad dobili benzin iz Kine, pa stanje više nije sasvim idealno. voz je jedno vrijeme od Valjeva do Beograda (90) km išao punih 5 sati da bi putnici mogli natenane uživati u ljepoti krajolika. Narod se rekreira pješaćenjem, penjanjem na 35 sprat (i liftovi su pred izumiranjem, prevazišli smo ih), i u omiljenom nacionalnom sportu: guranju u redovima uz pomen uže i šire familije okolnih suigrača.

Uz zdrav život ide i duhno uzdizanje. Cijlom narodu je omogućeno da se napaja na neiscrpnom vrelu mudrosti najvećeg živog mislioca, prof dr trt. mrt. Mire Marković. Genijalnost dotične nije ostala nezapažena ni izvan granica. Redovni je gost u Pekingu, Delhiju (tamo je čak i svetica, niko ne smije da je jede), Pjongjangu, Minsku i ostalim demokratskim centrima. Njena mudrost prodire i na dekadentni Zapad, doduše zasad samo do Slovenije, gdje je održana veličanstvena promocija njene knjige uz prisustvo svih ovdasnjih novinara, kao i dopisnika Politke u Ravnama pri Koroskem. Posebno izdanje je lokalni AFŽ poslao dragoj nam Hilary, pa ona sad vrijedno uči ćirilicu, da bi mogla da dotičnu knjigu čita Billiju pred spavanje. Uz mudrost ide i prava muzika, možeš da biraš između Cece, Vesne Zmijanac ili zorice Brunclik, sve sam umjetnička elita koja puni dvorane i po centrima tipa Bischofshofen, Neunkirchen, Wienemeustadt, druga ulica od Dortmunda lijevo. U umilnim zvucima rodnog kraja narod se bukvalno davi. baš bukvalno. Evo i ja sad, na poslu, slušam kako strina Mica svom jedinom posinu Jovi čestita kupovinu cipela i pertli prigodnom pjesmom "Rodila se ćerka, tatino mezmče".

I u ekonomiji smo postigli čudo svjetskih razmjera. Prosječan Srbin zaradi 150-200 DEM mjesečno, a potroši 400 DEM za isti period. Konkretno,

u mojoj firmi prebaćaji norme iznose 650%. isve to za samo dva sata efektivnog rada dnevno. uz to, 70% firme živi na selu i obrađuje imanje. Japanci su obični lenjivci spram ovih ovdje. Jedno vrijeme smo svi bili milioneri, pa milijarderi, pa... kako se zove ono više od toga? Doduše, i šibica je koštala 500.000.000.000. (petsto milijardi), mjesečna inflacija je bila 20-cifrena, ali to je cijena progresa i vosokog standarda. Sad su izvršili monetarnu reformu, pa više nismo tako bogati, ali bićemo uskoro opet, naše vlasti sve čine da to postignu. prodavnice su sjajno opremljene, možeš kupiti sve, i rumunske bicikle, i televizore iz Albanije (nije zez), i bugarsku bijelu tehniku, i moldavke satove, i originalnu iransku čokoladu i lijekove, delikatese iz Etiopije, voće sa Kamcatke, sudansku mineralnu vodu, ma nema šta nema. Što se ne uvozi, napravi se u Novom Pazaru, sa svim etiketama originala.

Nemojte misliti da je sve tako lijepo, ima i ovjde određenih propusta. Recimo, još nismo uspjeli da ukinemo one smješne papiriće koje vi zovete novac. Radi se na tome, inzenzivno, plaćaju te u kartonima jaja, lusterima i maticama za nuklearne podmornice (jedna moja koleginica je kompenzaciono dobila 20.000 prezervativa, pa ih prodavala po firmi), preko sindikata se dijele strateške namirnice tipa kafei icigara, uz kupovinu benzina moraš kupiti i 20 rolni traiguza, ali recidivi monetarnog sistema su i dalje prisutni na pijacama. Glupi seljaci, šta ćeš. Kriminal i dalje postoji, iako policije ima više nego stranovništva, a uz to su i skoro svi kriminalci rehabilitovani i socijalizovani na najbolji mogući način - postali su uvaženi građani, direktori i biynismeni *nije greška, baš tako sebe zovu), pa kupuju cipisajzere i kompjutere, one limene za u dvorište. Da bi bolje shvatili suptilnost naših najboljih kadrova, šaljem vam njihov poslovni riječnik u prilogu pisma. Nema nama zime, dok nam je njih. Neko psihički ne može da izdrži silni progres, pa se u novinama javljaju oglasi tipa "lajem po kućama", "abortiram kompjutere", ili "hujim sa vihorom". Neki dan je u obližnjem selu cura od 25 godina silovala babu od 60. Kad smo ve' kod ljubavi, i tu prednjačimo. Pojavio se i prvi slučaj AIDS-a u Valjevu, neka curica od 16 godina. Napravili su spisak potencionalno zaraženih, ima jedno 80 imena. Napredna djeca, šta ćeš. Moja životna greška je bila kada sam u Beogradu ušla u javni WC. Jedva sam odbranila čast, jedno 20 puta su pokušali da mi udju u kabinu. Beograd je kao Pešta prije prvog rata (znaš li ono "jazuk za Peštu", ako ne, pitaj Adnana). Ne možeš proći ulicom od ponuda tipa "sat vremena za samo 20 Maraka. Rat je prošao, a nešto se voditi mora. Sve ovo nam je omogućila dosljedna miroljubiva politika najvećeg sina naših naroda i narodnosti, voljenog druga Slobe, koji je u svijetu priznat kao garant mira i stabilnosti u regionu. Njegova mudra i vizionarska politika je omogućila da je proizvodnja veća za 20% (nego prije početka ovog vijeka), da je prosiječni životni vijek 5 godina duži (nego u doba kosovskog boja), da je pismenost veća za 30% (nego u vrijeme prvog srpskog ustanka), da je životni standard veći nego u mnogim zemljama svijeta (Ruandi, Burundiju, Mongoliji, Sjevernoj Koreji, Bangladešu i ostalim svjetskim silama). Ovo u zagradi ne čitaj na dnevniku, samo ono van zagrada -prim.prev. Znam, vidjeli ste kako je ovdje lijepo, i sad umirete od želje da dodjete i živite ovdje. Samo, teško će to ići, kao svaka uspješna zemlja, i Srbija ima rigoroznu imigracionu politiku. Kad mi je u posjetu dolazila familija iz Australije i Belgije morala sam da im šaljem garantno pismo, da ne bi ilegalno ostali ovdje. Za vas stvarno ne znam... Dobro, de, ne plaćite više, vidjet ćemo može li se šta uraditi sa ciganom Bogosavom, on ima jake veze u Ministarstvu još u vrijeme kad je švercovao cigare i benzin iz Rumunije. Sad i to pravimo u Novom Pazaru.

Eto, toliko ya ovaj put. Dovoljno smo te davile za prvi put. Puno pozdrava sve troma šalju

Blaženka i Ljilja

FELJTON

DESETA VRATA PAKLA

Rezak Hukanović čitav svoj život je proveo u Prijedoru sve dok nije istrgnut iz porodične svakodnevnice u maju 1992. kada je odveden u jedan od najozloglašnijih srpskih logora - logor Omarska. DESETA VRATA PAKLA je prvi pisani dokument o događajima u ovom dijelu Bosne i Hercegovine kojeg će SABAH prenijeti kao feljton u nekoliko narednih brojeva

Sedmi dio

Umiranje od sepse bila je svakodnevica. Iz rana dobijenih ostrim, najčešće rđavim željeznim predmetima, prvo bi dan-dva tekla krv.

To mjesto bi oticalo, modrilo. Onda bi se pojavila sukrvica i gnoj, koji bi neprestano curili iz rane. Jedan je zatočenik, sam sebi, iz gnojne rane na glavi vadio crve, koji se inače pojavljuju na ljudskim leševima u vrijeme raspadanja. Začudo, preživio je.

Ljudi su se izdizali iznad straha od smrti u, jalovoj i očajničkoj nadi da to sve jednom mora završiti. Neuhranjeni i onemoćali, gotovo rahitični, s nogama ko štapovima uraslim u pod, hodali su hodom ukopnika. Zamšćeni okovratnici, dronjci puni ušiju vise na skeletima. ispijenih obraza, boje voska, znojavi i bos, sve više su ličili avetima. Nepodnošljiva sparina, rojevi muha okolo, uši i u kosi i u haljinama - prava ružnoća od života. Jad i patnja su udarili u ove ljude. Totalno pomirenje sa svršetkom smirivalo je u njima i posljednju nadu. Beznađe i očaj topili su njihova tijela. Osjećanje poniženja jačalo je u njima svakim danom.

A vrijeme, taj neumitni dokaz prolaznosti sporo, vrlo sporo je teklo. Bilo je vrijeme plakanja bez suza, bez glasa. Ni molitve sećule nisu. Kao da im je suđeno da se nose sa zlom. I sva se okoliš preobrazila u tugu. Tužnije ljeto ne pamte ni oni najstariji. Trava, spržena suncem što je visoko visilo iznad Kozare. Uveče, tek komadić mjeseca kidao je nebo, ovo krajiško. Smrt je neumitno kapala na razgolićena prsa ovih nemoćnika, kap po kap. Nosili su je, u svojim zjenicama, ovi, što im je oružje uraslo u tijelo i svakim korakom zveckalo. Nekoliko hiljada ljudskih sudbina držali su na obaraču svojih pušaka, an vrhovima svojih kama. Na papirićima, u malom džepiću svoje okrvavljene uniforme, koje su kasnije bacali kao upotrijebljenu maramicu za nos. Sudbine ljudi iz Čarakova, Biščana, Rizvanovića, Kevljana, Ljubije, Šurkovca, Kozarca... iz spaljenih sela oko Prijedora. Osvitala su krvava, čuvena krajiška praskozorja.

Najviše stradalnika kroz logor "Omarska" prošlo je iz Kozarca, čije su kuće i najviše stradale.

Žitelji Kozarca ili su odmah poubijani, na licu mjesta, ili su u zbjegovima, tim dugim kolonama bola, utekli ispred isukanih kama svojih dojučerašnjih komšija, ili su završili u logorima oko Prijedora: "Brežićani", "Keraterm", "Trnopolje" ili "Omarska".

Među oko dvije hiljade Kozarčana, zatočenih u logoru "Omarska", bio je i Kasim Grozdanić, pedeset petogodišnji trgovac i njegov sin Suad. Prijatelji su ga zvali Sudo. Svoje zatočeničke dane provodili su u hangaru, zgradi preko puta Demine spavaonice, samo pista ih je dijelila. Zarobljeni su kada su još sa nekim komšijama pokušali da se, kroz kišu granata koje su rušile njihovo selo, domognu Kozare, a onda preko planine, pod okriljem šume... ni sami nisu znali gdje ali što dalje od ovog pakla. Uхватili su ih sa još stotinama i odveli ih prvo u stanicu milicije u Prijedor. Tu su ih mučili dva dana a onda su ih prebacili u logor "Omarska". Sa njima je bio i Kasimov brat i njegova tri sina. Prvo su svi bili smješteni u "dvadeset šestici", zloglasnoj spavaonici iznad hangara, a onda su ih premjestili dole, u veliku halu hangara gdje je svoje zatočeničke dane provodilo više od hiljadu zatočenika. Go beton, prekriven lokvama nafte i prljavog motornog ulja, bio im je i krevet i postelja. Prostor gdje su spavali bio je ograđen jednim pojasom bodljikave žice. Jednim dijelom, iznad hangara su bile male spavaonice, u kojima je bilo smješteno po 40-50 zatočenika. Iznad najvišeg dijela hangara, na visini od petnaestak metara, krov od salonita i ogromna željezna konstrukcija, gdje se zadržavalo dosta divljih golubova. Svakim udarcem krila, iz njihovog perja su kapale uši i padale po ovim dole jadnicima. Nesnosan smrad izazivao je mučninu u želucu. Nijednog prozora u tom prostoru, samo gore pri vrhu, staklenim pločama uokvireni kvadrati, da svjetlost prolazi. Tek ponekad bi stražari otvarali široka vrata, kroz koja su ranije prolazili demperi dolazeći, na servisiranje u hangar. Kasim i Sudo su se smjestili odmah

pored stepenica, koje su vodile u onaj dio hangara gdje su bile male spavaonice, nekada kancelarije službenika rudnika. Kasim je skinuo sa sebe jednu staru vidnjaknu i stavio je pod sina. On je ležao na golom i prljavom betonu. Na njegovim uskim, presahljim obrazima ocrtavali su se tragovi zabrinutosti. Bijele pahulje starosti prošalrale su njegovu kosu. lice preliveno nekom žutom bojom blijedila, s nekim čudnim prkosom u očima.

Sudo, tek mu je dvadeset četvrta, mladost se tek razigrala u njegovim očima, visok, stasit momak, prava želja djevojačka, kopnio je iz dana u dan. Njegovo momačko lice dobijalo je boju kamena, oči upale, bez sjaja, sa tamnim krugovima oko kapaka, koža mlohava i smežurana. Kao zasađene u beton strčale su njegove mršave noge. Od loše ishrane i nehigijenskih uslova života, kao i mnogi ovdje, dobio je dizenteriju. ima li šta gore za čovjeka od ove napasti? Ljude tjera svaki čas na klozet. Čini im se da iz sebe izbacuju i krvave utrobe. Ponekan ne stignu ni do klozeta, to postaje nekontrolisana radnja. Dok žure prema klozetu, iz nogavica im se prosipa izmet, po sklupčanim tijelima na podu. U hangaru je pored klozeta uvijek bio neko od stražara i tukao ove ljude. Sudo je bio toliko malaksao i onemoćao da nije mogao ili ni na ručak. Ni

otac Kasim nije išao. Nije htio ni za trenutak da ostavlja sina samoga. Od nešto skrivenih maraka kupovao je keks i davao ga sinu. - Moraš jesti, sine. Biće ti bolje. Ti moraš ozdraviti, - govorio je Kasim, a činilo mu se kao da izgovara neke čudotvorne riječi. Sudo se podizao, oslonivši se na jednu ruku i uzimao keks ustima iz očevih ruku, dugo ga žvakao dok ga nije, uz bolni grč na licu, gurnuo niz grlo, gušeći se od napada kašlja, koji mu je nadimao stomak. ujed i sparine štivali su oči. Kasim je vrlo često osjećao potrebu da zaplače. Onako, iz sveg glasa da zarida. Činilo mu se da bi mu bilo mnogo lakše, ali nije htio zbog sina. Njegova tuga bila je sročena u nekoliko blistavih kapi, koje su polagano lizile niz njegove usahle obraze. Oči pune kletve. Lomio je prste, dizao glavu gore, prema nebu, molio Boga...

- Napolje, svi napolje! - prodera se jedan od stražara, koji je tog momenta ušao i stajao u okviru širokih vrata.

Znao je Kasim da i Sudo mora izaći, nije smio ni da pokuša da upita da oстане. Njima nije vjerovati. Podigao je sina na slabašne noge i skoro ga iznio napolje, ispred hangara. - Skinite se svi, skroz - bijesnio je jedan od stražara. - Od ovog vašeg smrada ne može se ni ući u hangar.

Drugi stražar je držao široko gumeno crijevo, iz kojeg je, u mlazu tekla voda i rasprskavala se o asfaltnu podlogu. Kasim je osjetio neizreciv stid pred sinom. Mršava tijela izgledala su još jednije bez onih krpica na sebi. Vodili su ih po deset na kupanje. Došao je red i na Kasima i Sudo. Prišli su na nekoliko metara stražaru sa crijevom u ruci i ovaj ih je počeo polijevati.

Snažan mlaz hladne vode udarao je po njima ko palica stražarska. dugo je trajala ta neravnopravna igra vode i tih sitnih, slabašnih tijela, dok su stražari okolo cičali i smijali se.

Sudo se povijao, okretao leđa prema mlaznici, stiskao donju usnu od bola, zaklanjao se rukama i krio pogled od oca. Ksim je svojim tijelom pokušavao da ga zaštititi od silnih udara vode. Neki su vrištali od bolova, jer im se voda uvlačila u otvorene rane na njihovim tijelima.

Oni zdraviji su pokušavali da otvorenim ustima uhvate koju kap, da okvase žedna grla, a onda se od pritiska vode zakašljavali. Stražari su se i dalje samo cinično smijali i pokazivali svoje sotatke odjeće i ulazili su trčeći u hangar, na svoja mjesta. Kasim i Sudo su ušli među posljednjima. Dok su ulazili stražari su ih palicama tukli po leđima i glavi, psujući ih. U jednom momentu Kasimu je komad košulje zpeo za kvaku na vratima. Na njegov aleda se začas sručilo desetak palica. Povukao je rukom kraj košulje, koja se iscijepala i utrčao u ograđeni prostor u hangaru i tako se spasio od još silnijeg batinjanja.

Uveče je Sudo dobio povišenu temperaturu i još žešće bolove u stomaku. U glavi je osjećao neprijatno i podmuklo tutnjanje. Jedva je raspoznavao glasove onih oko sebe. Kao kroz maglu vidko je zabrinuto lice očevo, osjećao njegove prste u svojoj znojnoj natopljenoj kosi. Svjetiljka, napolju i polupano staklo na svjetlarniku pravili su šare po njegovu licu. - Tata...ja- prošaputa Sudo jedva razgovijetno a otac mu se još više primače, da lakše razabere sinovljeve riječi. - Nije mi žao ni da umrem, tata... samo ovo da ne gledam. Pa šta smo im mi krivi.

Kasim okrenu glavu, zastrani pogled, da mu sin ne vidi sjajne potoke u očima. Kroz svjetlarnik je polako uticala prva jutarnja svjetlost. Sudo je sve teže i tiše disao. '

Iz njegovog krhkog tijela polako je isticao život. Polako su se gasila njegova dvadeset i četiri ljeta.

- Molim te, tata...- i presahnuše mu posljednje riječi na usnama. Teška i mrtva tišina u hangaru. Neko tamo u uglu opsova Boga. Kasim ustade, ispravi se i stajaše tako dugo, kao skamenjen. Suze presahnuše. Licem mu prodje neki čudan grč, neka prijeteca mržnja. Ugrize se za šaku da utiša bolni jecaj koji je, kao poplava, nadirao iz grud. On je gledao, a ništa nije vidio, nikakve zvuke čuo nije. On nije plakao očima, dušom je plakao, očinskim bolom. Svoj najveći razlog postojanja izgubio je sa mrtvim sinom, koji ležade ovdje, pored njega. Ta slika se zapeče u srce, pa žeže. Kako će sutra majci, ako je negdje živa, reći da nema njenog Sude, njenog srca, jabuke raspolovljene?

Kako sestri Suadi...?

Stajao je tako Kasim i kada mu se stražar približio. - Šta je sa ovim ovdje? - pitao je stražar, pritom udarivši nogom po beživotnom tijelu. Kasim ništa nije rekao. Samo ga ošinu, kao kandžijom ostrim pogledom. Taj pogled, pun mržnje i prezira prosto se zabadao u njegovo lice. - Pa ovaj je mrtav najmanje već tri dana. Izbaci to smeće - reče stražar nimalo ne krijući svoju divljačku surovost. Kasim zausti da nešto kaže, da ga pljune u lice, ali utrnule usne se i ne pomjeriše. Samo je stajao nijemo i gledao u mrtvo tijelo sina, i kao da je davao obećanje nekoj nevidljivoj pravdi da će je jednom, u njegovo ime zadovoljiti. Stajao je tako i kada su, njegov brat i njegovi sinovi, iznijeli mrtvo tijelo i odnijeli ga pored "bijeke kuće". Ostavili su ga na travi, gdje je bilo još nekoliko leševa. Kasnije su ih sve natovarili na žuti kamionet. - Njegovu mladost pokopaće negdje u ovim kopovima - govorio je tiho Kasim. - Da li ću ikada saznati gdje? Bio je peti avgust.

Sutradan je, sa dubokom i neutješnom boli napustio "Omarsku". Živjeće život poravnavajući račune sa vremenom.

Dan kasnije, šestoga avgusta, već rano ujutro je počela prozivka, duža nego ikada ranije. prozvali su i Kasima. Sa svojim krpicama ispod pazuh, izlazili su na široki plato ispred spavaonica, na pistu. Redali se tamo u redovima po deset i čekali što će se dogoditi dalje. Jedan brkati stražar je prozivao, a drugi su mu donosili i dodavali spiskove sa imenima zatočenika. Ljudi su bili zbunjeni. Nikada nije bila ovolika prozivka i to u po bijela dana. - Neće nas valjda sve... - Demo nije smio da izvrši svoju tiho izgovorenu slutnju. Onda su jednu grupu odvojili u stranu. Među njima su bili i Demini rođaci Fadil i Fudo. odnekud je procurio glas da se ide kućama, da je kraj svim ovim mukama.

- Raspušta se "Omarska"! - glas je išao tiho od usta do usta. prozivali su ih do kasnog popodneva, a onda, tamo, od sela Omarska, pojavio se obavijen oblakom prašine, prvi autobus, a odmah za njim drugi, treći...

Bilo ih je više od dvadeset. Ljudima na licima zatitra osmijeh, taj čudan osjećaj sreće, koji već dugo nisu osjetili. Ljubili su jedni druge, plakali od sreće. i Demo se blago nasmiješi, u stvari, lice mu se pretvori u neku blažu grimesu.

- Je li moguće? Kraaaaaj!?

Svoju radost nisu skrivali ni od stražara, a ovi su u svojim pogledima skrivali cinične osmijehe, koji nimalo nisu slutili na dobro. Autobusi su se redali tu, pored njih. Sa autobusima su došla i dva vojna transportera, sa desetak dobro naoružanih vojnika. U prva dva autobusa uveli su one koji su, već danima bili smješteni u garaži. Ostale su raspoređivali u grupama. U Deminoj grupi bio je i Muharem Nezirević, urednik radio Prijedora prije ovih događaja i Sead Softić, optičar iz Kozarca, koji je imao radnju u Prijedoru. Braća Halida Muslimoće, Senad i Nedžad, bili su u drugom autobusu. Demo ostale nije poznavao

Ušli su u autobus i odmah im je naređeno da spuste glave dole. U autobusu, u kojem je normalno moglo da se smjesti četrdesetak ljudi, bilo ih je više od stotinu, nešto na sjedištima i ispod sjedišta, a najviše se naslagalo po podu, onako ležeći jedan preko drugoga. Demu su neka dvojica nepoznatih maldića pozvali da sjedne sa njima, na sjedište u drugom redu desno od vozača. Muharem i Sead sjeli su u sjedišta preko puta njegovog. Nakon pola sata ušla su po tri vojnika u svaki autobus i oni su krenuli. nekoliko autobusa je otišlo prema "Trnopolju", iz kojeg se kasnije odlazilo kući, a svi ostali autobusi, u kojima je bilo više od 1.300 zatočenika, krenuli su u suprotnom pravcu, put, već tada čuvenog logora "Manjača".

184 zatočenika su ostali i dalje u "Omarskoj". Ispred i iza kolone autobus, išli su "momci" iz specijalnog interventnog voda iz Prijedora u vojnim transporterima, sa isturenim mitraljeskim cijevima. Glavnokomandujući tog voda neprijatnih faca bio je Zoran Babić, koga su zvali Bakin, inače do tada poznati prijedorski atletičar, ačk i sa titulama sportiste grada. Sada je uvijek sa sobom nosio otkočen "šorpion" u desnoj ruci i podignut do visine lakta.

Već na ulazu u naselje Omarska, zaustavili su autobuse. Tražili su da svi sa teškim i vidljivim rana iziđu iz autobusa. Niko se nije javio, znali su da bi sanjima "po kratkom postupku". U autobus je uletio neki Mrđa, sa letvom u ruci i počeo da ih tuče sve odreda, gazeći čizmama po onima što su ležali po podu, između redova sjedišta.

Demu je opalio letvom dva puta po glavi i jedan put sa strane, po rebrima.

Demo još jednom osjeti užasan bol, ali se nije ni mrdnuo, nije pustio ni glasa.

Znao je da to razdražuje ove zvijeri.

I kasnije su Mrđa i njegovi "interventni" vrlo često zaustavljali autobuse i "intervenirali". Autobusi su bili stari i drndavi. Inače su služili za prigradski saobraćaj po makadamskim putevima i teško su se kretali sa ovolikim teretom. I vozači autobusa su nosili uniforme sa srpskim obilježjima. Napolju toplo, kao da se samo nebo zapalilo, unutra nenasnosna sparina, a i vozači bi vrlo često palili grijanje u autobusu, dovodeći temperaturu skoro do usijanja. Znoj je

Nastavak u sljedećem broju.....

KRIŽALJKA

Autor: Ruždija Jarović

1P	2A	3S	4T	5E	6T	7A	8	9M				
2R	A	K	E	T	10S	11	E					
3O	12O	K	A	13T	14T	R						
4D	15E	A	16	17R	S							
5A	L	A	T	18	19A	L	A					
6V	V	20I	B	21D	O	M						
7N	E	22	23R	24A	25							
8I	D	26	27R	28								
9C	A	R	29H	30	31O	K						
A	N	32I	33L	I	N	34T	O					
35				36		V						
37			38E	O	R	I						
		39E	L	I	C							
40		41R	42									
		43V	44A	45	46	47	48	49	50	51	52	53
		47R	48E	R	49	50	51					
	52	A	53N	A	54	55		56				
57		T	58O	P	59	O		60				

22. Vrijeme množina
24. Tona
26. Slovo engleske alfabete
30. Sile
31. Doktor za uho grlo nos
33. Dva ista slova
35. Auto oznaka Sarajeva
36. Strano prezime
37. Ime pjevača Konjević
39. Ono što je od drveta
40. Puta
41. Slovo engleske alfabete
44. Žitelj Arabije
47. Tmina
- 47A. Oružani sukob
49. Slova engleske alfabete
- 49A. Organ vida
50. Organ vida
51. Produkt grožđa
52. Strano prezime
53. Pisar
55. Upišite NJ.O.

VODORAVNO:

1. Proizvod od mesa
2. Sportski rekvizit
3. Nula
4. Djela na srpskom
5. Rekviziti za rad
6. Dva ista slova
7. Zica
8. Strano žensko ime
9. Plemićka titula
10. Skraćenica za Skupštinu općine
12. Krupnih očiju, buljav
14. Transport Robe (skraćeno)
16. Sportska oprema
19. Aždaja
20. Deveto i drugo slovo engleskog alfabeta
21. Kuća - stan
23. Skraćenica za Radio TV Albanije
25. Veznik
27. Radar
29. Osmo i devetnaesto slovo engleske alfabete
31. Skraćenica za oku
32. Sprava za mljevenje
34. Pokazna zamjenica
35. Makedonsko muslimansko prezime
37. Strano ime
38. Sagorijeva
39. Prezime jednog generala BiH
41. Tirana

42. Tunis
43. Jedna zamjenica
45. Prezime doktora koji je bio lik nedjelje u Sabahu
48. Ime autor knjige Daytonaska podmornica
51. Škole na hrvatskom
52. Deseto i prvo slovo engleskog alfabeta
53. Alatka kovača
56. Prkos
57. Pobjeda u šahu
58. Upišite OPOG
59. At
60. Jedna zamjenica

USPRAVNO:

1. Prostorija za prodaju
2. Dva ista slova
3. Učenička zgrada
4. Zastarjeli plavsko-gusinski izraz za zdravlje množina
5. Grčko slovo
6. Slovo engleske alfabete
7. Prvak
9. Ime i prezime pjevačice sa slike
11. Šekspirova drama
15. Bošnjačko žensko ime
17. Sprava za kontrolu brzine kretanja
18. Ime fudbalera F.K. "Bošnjaka" Zijadić

**PONOVO NAKON SKORO TRI GODINE MEDJU NAMA JE
NAJVEĆA ZVIJEZDA BOSANSKO-HERCEGOVAČKE
ESTRADE**

ŠERIF KONJEVIĆ

NEDJELJA 22. FEBRUARA

**ZBOG VELIKOG INTERESOVANJA
PONOVO SA VAMA**

**KONCERT ĆE SE ODRŽATI NA
ASTORIJI U RESTORANU
"THE GOLDEN PHEASANT"
NA ADRESI 32-08 BROADWAY -
ASTORIA SA POČETKOM U 7:00 SATI**

**ZA SVE INFORMACIJE I
REZERVACIJE OBRATITE SE NA
TELEFONE: 718-545-1788 i
718-274-8341**

RADIO GLAS BOSNE I HERCEGOVINE

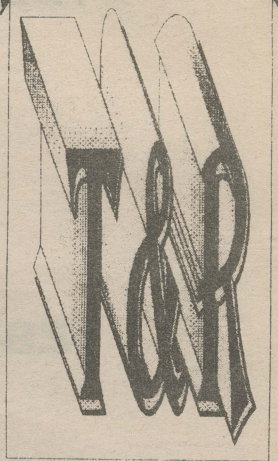
ORGANIZUJE KULTURNO ZABAVNO VECE

**SUBOTA
21. FEBRUAR**

**RESTORAN
LA FORTUNA
NEW JERSEY**

CONSTRUCTION CORPORATION

L.I.C. N.Y. 11103

31-12 45. Street

PRESIDENT
R. RADONCIC

Tel: 718-545-5951

Tel: 718-545-8042

Fax: 718-545-2078

RADIO GLAS BOSNE I HERCEGOVINE

Svakog cetvrtka
od 7:00 do 7:30

Radio stanica:
WKDM na 1380 KHz (AM)

Tel: 718-777-7872

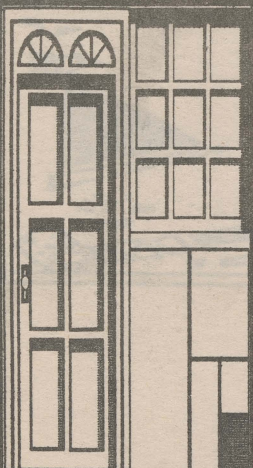
Fax: 718-721-8933

Email: info@radio.com

MESARA "STARI GRAD"

25-17 Steinway st.
Astoria, New York
Tel: 718-726-5154

A & R WOODWORKING

Architectural Woodwork

ADEM RASTODER

87-50 111. Street Tel: (718) 441-8700
Richmond Hill, N.Y. Beep: (718) 765-2002

T.A.

TAX & INSURANCE SERVICE

42-17 28th Avenue
Astoria, N.Y. 11103

Tel: (718) 204-1565
Fax: (718) 204-1695

- * Individualne incom tax:
- * Komercijalne incom takse:
- * Osnivanje novih kompanija
sa pravnim savijetima i
otvaranjem Federal tax ID-a;
- * Organizacija i slanje SALES TAX
Federalnim organima;
- * Auto Insurance;